

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonamenty bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy p. enumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkunastokrotne po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francji w Paryżu wyładź agencya p. A. d. a. m. a, Rue des St. Peres 81.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 złr., pocztą 16 złr.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., pocztą 8 złr.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., pocztą 4 złr.; miesięcznie (od 1go do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., pocztą 1 złr. 35 ct.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Redakcyja „Gazety Lwowskiej” pragnie wprowadzić w dziale fejetonowym jak największą różnorodność i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytelników, pozostawiając liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskując od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa. W roku 1887. — Zaczniemy druk nowej powieści historycznej Zygmunta Kaczkowskiego p. t.

„Olbrachtowi Rycerze”

a prócz tego utworu znakomitego pisarza, zamieszczamy będziemy liczne i wyłącznie tylko oryginalne obrazy, szkice i nowelle zaszczytnie znanych w literaturze autorów, jakoto: Piotra Jacy Bykowskiego, Kazimierza Chłędowskiego, baronowej Hagen (Alces), Hajoty, dr. Antoniego J., Zygmunta Sarneckiego, A. Wilezyńskiego, Jana Zacharyasiewicza i wielu innych.

W „Przewodniku naukowym i literackim”, dodatku bezpłatnym do *Gazety Lwowskiej*, obok rozpraw literackich i szkiców historycznych, pisma znanych na tem polu badaczy i pracowników, rozpoczniemy już w pierwszych

zeszytach 1887 r. druk pracy dr. Antoniego Małeckiego p. t. „Przyczynki do historii społeczeństwa polskiego”.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 grudnia b. r., posiadającemu tytuł i rangę radcy dworu, prezesowi sądu obwodowego w Rovereto, dr. Orestowi baronowi Menghin, z powodu przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, w ponownem uznaniu jego znakomitej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej krzyż kawalerski orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

C. k. Rada szkolna krajowa poleciła do użytku szkół w c. k. akademickim gimnazjum książkę pod tytułem: „Dr. Ferdynanda Schulza. Gramatyka łatyńska dla szkół gimnazjalnych. Piśła dwanajciato poprawionego wydania dla młodzieży ruskoj przyładyw. Dr. Omelan Ogonowskij. Druhe nezmienne wydanie. Cina 1 zł. 60 kr. U Lwowi 1886.”

Co się podaje do powszechnej wiadomości.
Lwów, dnia 29 listopada 1886.

Od dnia 3go do 10go grudnia b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Choroba owcza: w Klebanówce (pow. zbarazki).

Zarazę wąglikową: w Dydiatyczach (pow. mościcki) i w Trzeim (pow. tarnobrzski).

Nosaciznę u koni: w Kannie (pow. dąbrowski).

W powyższym okresie czasu wygasły następujące choroby stadne:

Zaraza wąglikowa: w Tłumaczu (pow. tłumacki).

Nosacizna u koni: w Dołpotowie (powiat kałuski).

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10 grudnia 1886.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 grudnia.

Z dobiegającym do kresu starym rokiem otwiera się dla handlowo-politycznego departamentu c. k. Ministerstwa handlu szerokie pole działalności. Na porządku dziennym bowiem znajduje się sprawa podjęcia rokowań z Rumunią, pertraktacye w kwestyi zawarcia traktatu handlowego z Grecyą i prace przygotowawcze dla odnowienia traktatów handlowych z Niemcami i Włochami. Co się tyczy Rumunii, to, jak donoszą właśnie z Bukaresztu, przybędzie już w tych dniach do Wiednia członek gabinetu rumuńskiego, p. Stourdza, celem ułożenia z tamtejszemi kołami decydującymi podstaw, na jakich mają być przeprowadzone układy z Austro-Węgrami. Równocześnie nastąpi także przyjazd węgierskiego ministra handlu, hr. Szechenyiego, i sekretarza stanu, Matlekowicza. Okoliczność, że ze strony rumuńskiej prowadzić będzie rokowania p. Stourdza, który piastuje tękę oświaty, tem tłómacząc, iż dostojnik ten został wyznaczony na ministra spraw zagranicznych w Rumunii, a przeto wydaje się najwłaściwszem, aby on nadał kierunek politycznym pertraktacjom, których zadaniem jest położenie kresu wojnie cłowej, dotkliwej dla Austro-Węgier, lecz w podwójnej mierze dla sąsiedniego królestwa. Ze strony dobrze poinformowanej zapewniają, iż w kołach rumuńskich panują dla sprawy układów jak najlepsze dyspozycye, i jeżeli przy zapowiedzianych rokowaniach będą decydującymi wyłącznie czynniki ekonomiczne, wówczas nie będzie można wątpić o powodzeniu układów, albowiem następstwa wojny cłowej zbyt ciężko dały się we znaki

Rumunii, aby w Bukareszcie chciano gotować nowe trudności i przewlekać zawarcie traktatu. Rządowi rumuńskiemu zresztą przyjdzie tem łatwiej pozyskać porozumienie, iż koła handlowo-polityczne Austro-Węgier dalekie są od wszystkiego, co by je mogło narazić na zarzut szowinizmu i pragną wyłącznie zabezpieczenia ekonomicznych interesów Monarchii. Słowem, ogólnem jest zapatrywanie, iż trudności, jakie stały na przeszkodzie zawarciu przed pół rokiem konwencji handlowej między oboma sąsiednimi państwami, nie powtórzą się przy ponownych rokowaniach i że niema powodu obawiać się jakichbądź silniejszych kolizyj.

Co się tyczy traktatu handlowego z Włochami, to oświadczenie, jakie złożył na jednym z ostatnich posiedzeń Izby deputowanych minister spraw zagranicznych, hr. Robilant, nie pozwala powątpiewać, iż z końcem bieżącego roku nastąpi wypowiedzenie austro-włoskiego traktatu handlowego. Hrabia Robilant zresztą podniósł ze szczególniejszym naciskiem, iż rząd włoski równocześnie z wypowiedzeniem oświadczy gotowość zainicjowania natychmiast rokowań w sprawie nowej konwencji taryfowej, a to zdaje się być wskazówką, że chociaż Włochy w interesie pozyskania dla siebie pewnych korzyści w nowym traktacie, wypowiedzenia austro-włoskiego traktatu handlowego. Hrabia Robilant zresztą podniósł ze szczególniejszym naciskiem, iż rząd włoski równocześnie z wypowiedzeniem oświadczy gotowość zainicjowania natychmiast rokowań w sprawie nowej konwencji taryfowej, a to zdaje się być wskazówką, że chociaż Włochy w interesie pozyskania dla siebie pewnych korzyści w nowym traktacie, wypowiedzenia austro-włoskiego traktatu handlowego. Hrabia Robilant zresztą podniósł ze szczególniejszym naciskiem, iż rząd włoski równocześnie z wypowiedzeniem oświadczy gotowość zainicjowania natychmiast rokowań w sprawie nowej konwencji taryfowej, a to zdaje się być wskazówką, że chociaż Włochy w interesie pozyskania dla siebie pewnych korzyści w nowym traktacie, wypowiedzenia austro-włoskiego traktatu handlowego.

Natomiast rząd niemiecki nie dał dotąd zgody nieczem do poznania, jakie zamierza zająć stanowisko wobec przyszłorocznych rokowań, ani też nie wiadomo, czy zamierza pójść

5)

Stefan Batory

w obec reformy sądownictwa polskiego.

(Z powodu trzechsetletniej rocznicy zgonu Batorego.)

III.

(Ciąg dalszy.)

Kwestya reformy sądownictwa najwyższego przewija się nieustannie pasmem przez całe oba pierwsze bezkrólewia, absorbując w wysokim stopniu uwagę społeczeństwa. Nie ma prawie sejmiku, sejmu i jakiegokolwiek zresztą zjazdu publicznego z owych czasów, na którymby jej nie poruszone i gorącej walce za lub przeciw projektowi nie stoczone, a i literatura pierwszego bezkrólewia zajmuje się nią bardzo żywo. Oba stronnictwa nie ustępują prawie ani na jotę z wytkniętej drogi; opór ze strony przeciwników reformy potęguje tylko energię szlachty, która w żądaniach swoich staje się coraz natęczywszy i z coraz większą występuje śmiałością. Oczywiście, takie postępowanie nie może jej doprowadzić do celu; trzykrotnie przedstawiony projekt reformy, raz na sejmie elekcyjnym z roku 1573, drugi raz na sejmie koronacyjnym Henryka Walezego, trzeci raz na konwokacyi po jego ucieczce, upada skutkiem oporu żywiołów przeciwnych. Uderzającą jest rzeczą, że projekty te następują po sobie w tak krótkich odstępach czasu, jak gdyby chodziło o pospiech w załatwieniu sprawy. Jakoż w istocie pospiech ten był wskazany. Szlachcie musiało bardzo wiele zależeć na tem, aby reformy przeprowadzić w czasie bezkrólewia, bo wtedy nie potrzebowała

się obawiać najniebezpieczniejszego przeciwnika, jakim stać się mógł król; przeprowadzając zaś rzecz przed jego przybyciem, mogła potem wobec niego wystąpić z faktem dokonany i zażądać w paktach konwentach zatwierdzenia gotowej już instytucji.

Gdy jednak senat i duchowieństwo znalazły dość siły odpornej, ażeby zabiegom szlachty skutecznie stanąć na przeszkodzie, widziała się ta ostatnia zmuszoną ograniczyć chwilowo swoje żądania, ażeby myśl swą przeprowadzić przynajmniej częściowo, zanim nowy monarcha przybędzie do kraju. Wynikiem tego zwrotu było ustanowienie sądów najwyższych w każdym województwie z osobna, które miały fungować tak długo, dopokądby nowy, wspólny na całe państwo trybunał nie został ustanowiony. Sady te, zaprowadzone z końcem roku 1574 i początkiem roku 1575, przypomniały w głównych zarysach urządzenie sądów z roku 1563, tylko, że nie były sądami jednorazowymi, jak one; nadto zaś udało się szlachcie przeprowadzić w organizacyi tychże sądów niektóre punkta swojego programu. Senatorom zapewniono w nich wprawdzie udział, atoli, partykularnie przynajmniej, nie na zasadzie urzędowego ich stanowiska, lecz z tytułu wyboru, jako delegatów szlachty; zresztą znaczenie ich nie było tu większem, jak w sądach z roku 1563; nadto zaś, przekazano nowym sądom jurysdykcyę w najważniejszej części spraw, które chciało poddać pod orzecznictwo trybunału. Gdziekolwiek orzekały więc w sprawach dyscyplinarnych urzędników, w sprawach skarbowych a nawet w sprawach kryminalnych, które pierwotny projekt zaliczał jeszcze do kompetencyi sądów sejmowych; gdziekolwiek uznawały sobie prawo rozstrzygania w spra-

wach apelacyjnych mieszczanstwa, wszystkie zaś podciągnięty pod swoją jurysdykcyę sprawy duchowne. Rzecz oczywista, że skutkiem tego natrafiały one na gwałtowny opór mieszczanstwa i duchowieństwa, które wyroków ich nie uznawały i egzekucyi tychże przyszkody stawiały.

Na tym połowicznym rezultacie nie po przestała jednak szlachta. Ustanowiwszy sądy wojewódzkie, nie porzuciła myśli wprowadzenia wspólnego dla całego państwa trybunału i nie zaniebalała żadnej sposobności, ażeby myśl tę swoją poprzeć energicznie. Rozpoczyna się tedy znowu na wszystkich ówczesnych zjazdach publicznych, począwszy od stężyckiego (w połowie roku 1575) dalsza walka o reformę. I znowu walka ta, prowadzona z rzadką wytrwałością, nie mogła przez dłuższy czas doprowodzić do pożądanego wyniku, gdyż oba obozy przeciwnie ze stanowiska swego ustąpić nie chcą. Myśl załatwienia sprawy przed przybyciem nowego króla — Stefana Batorego — nie dała się urzeczywistnić. Szlachta widziała się zmuszoną prowadzić swą akcyę dalej wśród warunków o wiele niekorzystniejszych, znalazła bowiem teraz nowego przeciwnika w królu, który miał tak wysokie o władzy monarszej wyobrażenie. Jakoż w istocie Batory nie był człowiekiem, któryby programowi szlachty poddał się bez zastrzeżeń; trafem okiem rozróżnił on od razu jego strony dodatnie i ujemne; myśli zdrowej, żywotnej chętnego udzielił poparcia; tendencyom niebezpiecznym, szkodliwym skutecznie oprzeć się potrafił.

IV.

Nieczem mniej nie był Batory, jak prze-

ciwnikiem ustanowienia nowego trybunału. Zaraz w pierwszych chwilach swoich rządów przekonał się on, że utrzymanie pełni władzy sądowniczej królewskiej, jak się ona przedstawiała za obu ostatnich Jagiellonów, jest prostą niemożliwością, że musiałoby spowodować zupełną stagnacyę w wymiarze sprawiedliwości najwyższej, a tem samem zachwiać głęboko podstawy porządku społecznego w Polsce. Monarcha, który tak dobrze rozumiał potrzebę utrzymania tego porządku, który za dewizę utrzymał tego przyjął zasadę: *ius et iustitia regnorum fundamenta*, takich skutków życzyć sobie nie mógł bynajmniej. I w jego dążeniu leżało tedy uszczuplić kompetencyę sądów królewskich, ale uszczuplić ją tylko o tyle, o ile tego wymagały okoliczności, nie zaś znieść ją zupełnie. Zgadza się tedy na to, ażeby przekazać trybunałowi orzecznictwo w sprawach apelacyjnych, bo te właśnie najwięcej dawały zajęcia sądom królewskim, i to w sprawach apelacyjnych zarówno z Korony właściwej jako też i ziem pruskich. Separatyzm pruski nie znalazł w nim poparcia zarówno, jak go nie znalazł i u reszty społeczeństwa polskiego; Batory rozumiał bardzo dobrze niebezpieczne strony partykularyzmu prowincjonalnego. Ze spraw apelacyjnych wyłącza on jednak sprawy miejskie, które pragnąłby nadal zachować wyłącznemu orzecznictwu królewskiemu; co do spraw duchownych, nie sprzeciwia się temu, ażeby je przekazać trybunałowi, jeżeli na to zgodzi się duchowieństwo samo, lub też jeżeli wynaleziony zostanie jakiś sposób, któryby dla duchowieństwa przedstawiał większą gwarancję bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, aniżeli to czynił projekt szlachty. Stanowczo opiera się jednak dalszym punk-

za przykładem Włoch i wypowiedzieć traktat handlowy. Co bądź jednak się stanie, to jedno, zdaniem dobrze poinformowanych pism wiedeńskich, jest pewnem, iż Austria dążyć będzie szczerze i lojalnie do zawarcia z Niemcami takiej konwencji taryfowej, któraby stojąc z jednej strony na straży rodzimej produkcji, mogła z drugiej podierać wywóz artykułów miejscowych. W żadnym jednak razie Rząd Monarchii nie dopuści, aby nowy traktat z Niemcami mógł stać się obowiązkiem niepomyślnego konfiguracy dla handlu i przemysłu obu połów Monarchii, lub naraził je na szkody, i tamował w jakim bądź kierunku ich rozwój.

Sprawy krajowe.

(Utraktystyczne gimnazya).

W sprawie znanego wniosku p. dr. Małeckiego, o stopniowym wprowadzaniu w niektórych wschodnio-galicyjskich szkołach średnich, obowiązującego zarówno wszystkich uczniów wykładu niektórych przedmiotów, wyłącznie w języku ruskim, Wydział krajowy mając w myśl uchwały sejmowej z 19 stycznia b. r. rzecz tę zbadać i Sejmowi wnioski przedstawić, odniósł się także do krajowej Rady szkolnej z prośbą o objawienie opinii. Rada szkolna krajowa zajęła się zbadaniem sprawy, a na podstawie opinii przez nią wydanej, otrzymał Wydział krajowy od Rządu oznajmienie, że nie może ona zająć przychylnego stanowiska wobec pomysłu, w wniosku p. Małeckiego zawartego i to nie tylko z powodów prawnej natury przedstawionych Sejmowi na posiedzeniu z 19 stycznia b. r. (Kollizya z ust. § 19 zasadniczej ustawy państwa o ogólnych prawach obywateli państwa), lecz także ze względów dydaktycznych i pedagogicznych, które zamykają się w poniższych uwagach.

Udzielanie nauki w tym języku, w którym uczeń myśli i z natury mówi, t. j. w języku ojczystym, stanowi jeden z zasadniczych wymogów skutecznego nauczania i wychowania. Nauka i myślenie ucznia musiałyby wiele tracić na tem, jeżeliby znaczną część czasu i usiłowania, zamiast obrać się na przyswojenie nauki, musiałyby się zużywać na zapamiętywanie i opanowanie form, zwrotów i wyrazów tego obcego języka, w którym uczeń ma odpowiadać. Narzędzie myśli i sposób jej rozwijania, język, nie powinno być utrudnieniem w tem dziele, lecz owszem powinno być w użytku tak łatwym i powolnym, jak z natury i bezwiednie niemal myśli służyć, jak służyć woli fizyczne ruchy ciała. Język polski i ruski są wprawdzie do siebie bardzo zbliżone, ale nie są jednakowe, i dziecko ruskie lub polskie — ostatnie więcej niż pierwsze, musiałyby zużywać dużo czasu i trudu na to, by nauczyciela zrozumieć, a lekcję w tym drugim języku wypowiedzieć. Żeby je do tego,

tom tegoż projektu, dotyczącym jurysdykcji trybunału: orzecznictwa w sprawach kryminalnych, skarbowych, dyscyplinarnych wyrzekać się nie myśli i pragnie je utrzymać nadal w zakresie kompetencji sądownictwa królewskiego. Tego rodzaju sprawom sądownictwo to może podołać zupełnie, nie spruwając zastojem w wymiarze najwyższej sprawiedliwości; przedstawiają one zaś tak wielki dla silnej władzy królewskiej interes, że władza ta żadną miarą wyrzec się ich nie powinna.

Program Batorego jednoczy się tedy po części z programem szlachty, po części zaś różni się od niego. Dąży on wspólnie ze szlachtą do ustanowienia nowego sądu najwyższego, ale zakreśla jego władzy o wiele szersze granice, aniżeli to czyniła szlachta, która jej żadnych prawie granic pociągnąć nie chciała. Tem samem zaś staje Batory po stronie innych stanów, zagrożonych programem szlacheckim i udziela im skutecznego poparcia. W czem jednak łączy się Batory z tym programem, to w dążności do wprowadzenia wspólnej władzy sądowej na całe państwo. Jak szlachta, tak też i on nie widzi w sądach wojewódzkich, wprowadzonych tymczasowo w roku 1574, instytucji, któraby dostateczną dawała gwarancję spełnienia swojego zadania; i w jego przekonaniu tylko władza centralna zapewni sobie zdolność należytą w społeczeństwie powagę a zarazem podniesie ideę jedności państwa, rozprężniętą w licznych autonomistycznych urządzeniach ówczesnej Polski.

(Dokończenie nastąpi.)

OSWALD BALZER.

choćby bardzo względnego stopnia biegłości doprowadzić, trzebaby chyba stworzyć nowe klasy przygotowawcze, czyli naukę gimnazjalną co najmniej o jeden rok przedłużyć.

W dalszym toku nasuwa się pytanie, trudniejsze do rozwiązania, w których zakładach i w jaki sposób rozdzielić przedmioty nauki między dwa języki wykładowe. Poseł Małeckie nie określił bliżej, których przedmiotów możnaby uczyć po rusku a których po polsku. Jeżeli wybór przedmiotów dla jednego i drugiego języka nie miałby być zależnym od przypadkowego składu grona nauczycieli w tem lub owem gimnazjum, należałoby według istoty nauk rozróżnić dwa działy przedmiotów szkolnych: języki starożytne, historię i religię, a w drugim dziale: matematykę, fizykę i naturalną historię. Przedmiotów jednej grupy mianoby uczyć po polsku, innej po rusku.

Nauki, które kształcą i wyrażają najdzielniej nie pojęcia tylko, lecz uczucia i zasady ucznia, przed wszystkimi innymi powinny być wykładane w języku ojczystym. Takimi są właśnie: religia, historia i filologia, a o tej ostatniej jeszcze i to dodać należy, że jeżeli, jak to być powinno, kształcić ma władzę myślenia i zmysł dobrego mówienia i pisanie, to musi posługiwać się językiem nie tylko dla ucznia łatwym, ale nadto językiem, ile być może, wyrobionym i giętkim tak, by uczeń właściwości języków starożytnych dobrze oddać i naśladować był zdolny.

Co do drugiej grupy przedmiotów, nasuwają się również zasadnicze wątpliwości i obawy. Nauka tych przedmiotów udziela na nie w języku ojczystym lecz w innym, chociażby tak zbliżonym, jak polski do ruskiego, nie ułatwiałaby ani tego logicznego i wyostzonego myślenia, do którego matematyka ma sposobność młode umysły, ani przyswojenia bogatej a przynajmniej wyrobionej terminologii, której te przedmioty koniecznie potrzebują.

Rozdział więc pomiędzy dwa języki wykładowe, podług grup przedmiotów (humaniorów i realiów), okazuje się nie tylko trudnym i dla nauk szkodliwym, ale w praktyce wprost niemożliwym.

Te ostatnie trudności wykładu przedmiotów nie są jedyne. Język ruski znajduje się w stanie kształcenia, a jako taki, tak zasobnym być nie może, aby zgoła nie ucieierał postęp myśli i wiedzy uczniów, zniewolonych do pobierania nauki w tym języku.

Do tych wszystkich powodów przemawiających przeciw pomysłowi w wniosku posła Małeckiego podniesionemu, przybywa jeszcze jeden, mianowicie obawa, jak takie arbitralne i bądź co bądź sztuczne zmieszanie tych języków wpłynęłoby na ich indywidualność i przyszłość. Ze język wykładowy działa zawsze silnie na język literacki i towarzyski nie ulega wątpliwości i stwierdzają to przykłady z różnych czasów i krajów. Trudno przypuścić, żeby oddziaływanie to wypadło na korzyść któregoś z języków, mianowicie jego czystości.

Wreszcie, w razie przyjęcia systemu nauki w wniosku posła Małeckiego zaleconego, obawiałyby się należało, że zmiana taka oddziaływałaby niekorzystnie na naukę przyszłych pokoleń i na stopień ich oświaty.

Nie można też ze stanowiska pedagogicznego zataić obawy, że taki przymusowo nałożony środek zbliżenia młodzieży szkolnej polskiej i ruskiej, jak to zaleca wniosek posła Małeckiego, zamiast doprowadzić do zamierzonego skutku, sprowadziłby mógł następstwa wprost przeciwnie. Przymus taki bowiem, jak w ogóle każdy przymus, nie uchylałby uprzedzeń i niechęci tam, gdzieby one istniały, lecz owszem mógłby je łatwo jeszcze więcej podniecić i rozwinąć.

Sprawy sejmowe.

Na dzisiejszym posiedzeniu odbyło się: 1. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego z projektem ustawy o odznakach służbowych dla straży, dla ochrony kultury krajowej ustanowionej i zaprzysiężonej.

Idzie o to, aby personal dla ochrony pojedynczych gałęzi kultury krajowej: gospodarstwa rolnego i leśnego, górnictwa, łowiectwa, rybołówstwa lub innych uprawnień na wodach, ustanowiony, mógł wydatnić swój charakter urzędowy.

2. Wniosek posła Koziebrodzkiego, którego pierwsze czytanie dziś się odbywa, dąży do tego, iżby kasy pożyczkowe gminne, które w skutek wadliwej lub nierzetelnej administracji poniosły uszczerbek w swoim majątku, mogły być na wniosek Wydziału powiatowego odebrane gminom i w zarząd Wydziału powiatowego przejęte.

Poseł dr. Stanisław hr. Badeni uzasadniać będzie wniosek swój w przedmiocie zmiany ustawy szkolnej z d. 25 czerwca 1873.

Wniosek ten dotyczy w szczególności zmiany art. 21, 22, 31, 37 tej ustawy o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych. Wedle dotychczasowej ustawy, cały kraj był podzielony na 37 okręgów szkolnych, z których każdy, z wyjątkiem okręgów szkolnych m. Lwowa i Krakowa, obejmował najmniej dwa powiaty polityczne. Zamiarem jest, przedłożyć przez posła Badeniego nowellę, by kraj się dzielił na tyle okręgów szkolnych, ile jest powiatów politycznych, a siedziba politycznej władzy powiatowej aby była zarazem siedzibą władzy szkolnej okręgowej, w skutek tego pomnożonyby musiała być ilość inspektorów szkolnych okręgowych, gdyż wedle projektowanej nowelli, dla każdego okręgu, liczącego co najmniej 60 szkół, ustanowionym być powinien osobny inspektor.

Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowym przedłożonemu zostało przez c. k. Prezydium Namiestnictwa rządowe zamknięcie rachunków indemnizacyjnych funduszu w Galicji wschodniej i zachodniej wraz z księstwem Krakowskim za r. 1885, wraz z preliminarzem tychże funduszy na rok 1887.

Potrzeby funduszy indemnizacyjnych wedle preliminarza Namiestnictwa na rok 1887 są następujące: a) dla Galicji wschodniej:

1) Koszta zarządu	17.162
2) Spłata kapitałom:	
a) przez losowanie	2,044 350
3) Renty dla uprawnionych	1,531.026
4) Zaliczki zwrotne	11.433
5) Nadzwyczajne wydatki	47.000
Ogółem	3,650.971

b) dla Galicji zachodniej:

1) Koszta zarządu	8.214
2) Spłata kapitałom:	
a) przez losowanie	1,142.400
3) Renty dla uprawnionych	901.514
4) Zaliczki zwrotne	966
5) Nadzwyczajne wydatki	16.000
Ogółem	2,069.094

Ogółem wydatki funduszu indemnizacyjnego dla Galicji wschodniej i zachodniej wynoszą 5,720.065 złr.

Wydatki te pokryte będą:

I. W Galicji wschodniej: 1) spłaceni dochodami w kwocie 37.782 złr.; 2) wpłata od obowiązkowych w kwocie 12.000 złr.; 3) ze zwrotu zaliczek 8.076 złr.; 4) od kraju dodatkiem indemnizacyjnym od podatku 2,183.064 złr.; 5) ze skarb państwa zaliczka 1,400.040 złr.

II. W Galicji zachodniej: 1) własnymi dochodami w kwocie 24.661 złr.; 2) ze zwrotu zaliczek 940 złr.; 3) od kraju dodatkiem indemniz. do podatku 823.872 złr.; 4) ze skarb państwa 1,215.153 złr., i 5) wpłata od obowiązkowych w kwocie 4.469 złr.

Podług stanu kapitałów wynosi oprocentowany dług w obligacjach indemnizacyjnych Galicji wschodniej z końcem r. 1885 sumę 32,602.920, po potrąceniu wylosowanych kwot 31 paźdź. 1885 i do 30 kwiet. 1886 w sumie 1,888.006 złr. pozostaje złr. 30,620.520, z której to sumy wynosi 5 pr. odsetki na r. 1887 kwotę 1,531.026 złr.

Dla Galicji zachodniej wynosi dług indemnizacyjny z końcem r. 1885 sumę 19,136.985 złr. po potrąceniu kwot wylosowanych w r. 1885 i 1886 pozostaje dług 18,030.285 od czego 5 pr. wynosi 901.514 złr.

Dla Wielkiego Księstwa krakowskiego zaś wynosi ten dług z końcem 1885 roku 1,452.853 złr. co po spłacie kwot wylosowanych w r. 1885 i 1886 umniejsza się do sumy 1,341.553 złr. od czego pr. wynosi 67.077 złr. krajowy dodatek indemnizacyjny wynosić będzie w r. 1887 po 30 centów od każdego guldna a podatków państwowych.

Przemysł młynarski w Galicji.

(X) Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowym rozdano posłom Rocznik statystyki przemysłu i handlu krajowego, wydany przez krajowe biuro statystyczne, pod redakcją dr. Tadeusza Rutowskiego. Jest to spory tom in 4to., obejmujący 19 arkuszy druku, opatrzone wstępem, zawierającym rys dziejów młynarstwa w Galicji, rozprawę o statystyce młynarstwa galicyjskiego, i obecnem jego położeniu, wraz z tablicami statystycznymi. Tablice te obejmują: 1) spis młynów galicyjskich wedle powiatów, z podaniem rodzaju młyna i ilości opłaconego podatku; 2) stan przemysłu młynarskiego w 1874 i 1884 roku, z podaniem liczby młynów w ruchu i określeniem motoru, tudzież ilości złożen (kamieni i wałców); wreszcie 3) tabelę przemysłu młynarskiego w 1883 do 1884 roku pod względem technicznym i ekonomicznym. Z ciekawej tej a nader ważnej pracy zamierzamy podać niektóre daty. W kraju wyłączamy rolniczym, produkującym zboże na wywóz, bogatym w siłę wody, przemysł młynarski musi zajmować niepoślednie miejsce. Iść za pięknym wy-

wodem historycznym dr. Rutowskiego, znaćby pracę jego powtarzać. Z cennego materiału przezeń zebranego, pomieścimy tylko kilka cyfr i kilka uwag. W Polsce młynarstwo do początku tego wieku zachowało się w najprimitywniejszej formie. Młyny przeważnie wodne, o ciężkich kołach, o małych piaskowych kamieniach, gdzie nigdzie tylko o wełnianym pyłku. Dopiero Lubieńczy w r. 1825 założyli pierwszy parowy młyn amerykański na Solcu, który przekształcił później Piotr Steinkeller. W Galicji pierwsze ulepszenia w młynarstwie dostają się ze Śląska do dobr arcyskających w Żywiecczyźnie. W roku 1835 powstaje pierwszy w Austrii młyn parowy w Przemyślu staraniem Towarzystwa obywatelskiego akcyjnego; później zakłada w okolicy Lwowa Hudetz młyn amerykański, a na Podgórzu pod Krakowem Maurycy Baruch. W r. 1855 powstają młyny parowe Wilhelma Freunda w Szczepanowicach i Roberta Domsa we Lwowie. W r. 1859 przechodzi młynarstwo galicyjskie w fazę prawdziwego rozwoju. Freund w Szczepanowicach i Henryk Schanzer w Tarnowie, wprowadzają t. zw. „milenie na wysokie mlewo“.

Najświetniejsze czasy młynarstwa galicyjskiego, to lata 1860—1869. Już rok 1869 stanowi punkt kulminacyjny rozkwitu tego przemysłu Era ekonomicznego rozkwitu „des ekonomischen Aufschwungs“ i fatalnego jego końca w r. 1873 złowrogo oddziaływała na galicyjskie młynarstwo. Nastąpiła epoka olbrzymiego rozkwitu młynarstwa węgierskiego. W węgierskim młynarstwie chronionem ze strony skarbu państwa i pobudzonem wszelkimi usiłowaniami prywatnych do podniesienia eksportu do krajów austriackich urosł potężny współzawodnik, z którym walki młynarstwo galicyjskie nie wytrzymało. Równocześnie przyszło zamknięcie granicy niemieckiej. Do roku 1879 wchodziły do Niemiec cerealia i mąka wolne od cła. Od 1 stycznia 1880 r. cło na mąkę wynosi 2 marki, a od r. 1881 podniesiono na 3 marki. Ciosem stanowczym były taryfy kolejowe, refakcje i kartelety, ułatwiające przewóz rosyjskiego i rumuńskiego zboża na niekorzyść produkcji surowej i młynarskiej w Galicji. Pierwsze u nas padły ofiarą młyny parowe, założone przez obywateli, niefachowych, na technice młynarskiej się nie znających, do prowadzenia wysoce skomplikowanego interesu kupieckiego nie zdolnych. Między r. 1874 a 1884 ubytek młynów parowych w ogóle 3,746 na 3,474, t. j. o 7 pr. W tej liczbie ubytek młynów parowych z 44 na 32, t. j. 27 pr., a wodno-parowych z 6 na 2. Ginie zatem cały szereg młynów parowych większych, zwłaszcza obywatelskich. Ubytek młynów wodnych nieznaczny, zatem liczba wiatraków spadła ze 172 na 68, t. j. o 60 pr. Pomimo zmniejszenia się liczby młynów w ogóle, a znacznego ubytku młynów parowych, widzimy przybytek kamieni i wałców 7.046 w r. 1874, na 7233 w r. 1884, t. j. o 2 1/2 pr. Z tego wynika, że stan dzisiejszy przedstawia znacznie większą zdolność wytwórczą i że co młynarstwo galicyjskie straciło na ilości, to zyskało na intensywności produkcji.

Ogółem posiada Galicja 3474 młynów a mianowicie 34 parowych, 112 wodnych ulepszonych, 3,245 wodnych zwyczajnych (99 większych, opłacających wyżej 16 złr. podatku zarobkowego) 13 pływaków, 68 wiatraków i 2 młyny konne.

Oprócz 3.000 właścicieli młynów, dla których te młyny stanowią główne lub uboczne źródło dochodu, przemysł młynarski zatrudnia 6.538 ludzi.

Roczny przemiał zboża wynosi, w r. 1883 ogółem 3,622.837 cent. metrycz. zboża wartości przeszło 30 milionów złr. z tego idzie na wywóz za granicę kraju około 280 cent. metr. co reprezentuje wartość około 4 milionów złr. W tym czasie wywóz węgierskiej maki reprezentował wartość w r. 1882 około 46 milionów a w r. 1883 około 58 milionów.

Z przemysłem młynarskim łączy się pokrewny inny przemysł: wyrób kamieni młynskich. W młynach galicyjskich jest 6.725 złożen kamieni, z tych 5797 kamieni krajowych, 541 francuskich, reszta ze Śląska i Węgier. W parowych młynach prawie wyłącznie kamienie są francuskie. A jednak Galicja obfituje w kamień młynski.

W Tucznej, w Przemyślu, w Mełnie, w Rohatynie, w Werchuracie, w Rawskim, w Brusnie, w Cieszanowskim, w Folszu, w Jasielskim, słynne są kamieniołomy z kamieni młynskich.

Oto kilkanaście dat, wyrwanych z publikacji krajowego biura statystyki przemysłu i handlu.

Sejmy krajowe.

Dzienniki wiedeńskie poświęcają dzisiaj uwagę znanemu wnioskowi ks. Adama Śapiehy uczynionemu w Sejmie

wykończył historię parlamentarną Sejmu, aż do 3 maja, i napisał jeszcze osobny rozdział: Krytykę Konstytucji i porównanie jej z społeczeństwami konstytucyjnymi francuskimi. Wszakże na tem koniec; i tu będzie brak, którego nam nikt nie zapewni.

Co było ostatniem, co wyszło z pod jego pióra, póki mógł pisać, to chyba te kilka recenzji, które przygotował dla naszego czasopisma. Okażą się wkrótce w druku, w pierwszym zeszybie — droga dla nas pamiątka!

Tem kończę, i wzywam panów, abyście przez powstanie oddali część jego pamięci.

Na wszystkich twarzach czytaliśmy boleś głęboką, żal prawdziwy.

Nieboszczyk był młodej instytucji gorącym przyjacielem i cele jej z energią. Jemu właściwą popierał. Z nim traci Towarzystwo historyczne siłą podporę w początkach swego istnienia.

— **Henryk Sienkiewicz**, w powrocie z podróży na Wschód, do Grecji i Włoch, przybył do Krakowa, z kąd uda się na święta do Warszawy. Autor „Ogniem i mieczem” bawił kilka dni w Rzymie, gdzie widział się z prof. Smolką, który zawita do kraju na święta, poczem znowu powróci do wiecznego miasta, gdzie wyprawa naukowa, pozostająca pod jego kierunkiem, w całej pełni rozpoczęła swe studia, znalazłszy na wstępie niezmiernie cenne dokumenta, odnoszące się do Stefana Batorego. Powrót Sienkiewicza zapowiada niedawno ukazanie się trzeciej części jego trylogii p. t. „Wojłodyjowski”.

— **Zwyczajne doroczne walne zgromadzenie** członków towarzystwa bursy nauczycielskiej w Tarnopolu, odbędzie się dnia 19 b. m. o godzinie 3 1/2 w zabudowaniu c. k. seminarium nauczycielskiego. Porządek dzienny: 1. Odczytanie protokołu. 2. Sprawozdania z czynności zarządu. 3. Sprawozdanie komisji lustracyjnej. 4. Wybór 5 członków zarządu i trzech do komisji lustracyjnej. 5. Wnioski członków.

— **Komitet zarządzający zakładem kalcu** św. Łazarza we Lwowie, uprasza szanownych pp. ofiarodawców, którzy corocznie przyczyniają się łaskawie do polepszenia wikt na Święta Bożego Narodzenia prebendaryuszom tego zakładu, aby raczyli swe dary przesyłać wprost do rzeczonożego zakładu na ręce zarządcy, p. Schubuta.

— **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem, w gmachu szkoły realnej (na dole sala I a). Na porządku dziennym: wykład prof. Jägermanna „O zastosowaniach betonu cementowego w dwóch szczególnych wypadkach.

— **Zarząd chóru** gal. towarzystwa muzycznego zaprasza uprzejmie członków chóru damskiego i męskiego na generalną próbę (z pierwszego koncertu), która się odbędzie w sobotę, o godzinie 5 po południu w sali towarzystwa.

— **W uniwersytecie Jagiellońskim** dnia wczorajszego, p. Stanisław Steiner, rodem z Leksandrowy, w Galicyi, otrzymał stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się w sobotę, dnia 18 b. m., wieczorek humorystyczny dla mężczyzn. Odegrany będzie „Alfred i Olimpia”, obrazek sceniczny ze śpiewkami w 2 odsłonach przez Maryana Signio. Początek o godzinie 8 wieczór.

— **Stan powietrza**. Barometr opada. — Prognoza na dobę następującą o godzinie 12 w południe 17 b. m., według spostrzeżeń stacji c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr o zmiennej sile i kierunku od S do W, średnia temperatura dnia około 8°C, zachmurzenie się powiększa, powietrze wilgotne i niespokojne, dziś prawdopodobnie opadu nie będzie, w nocy zaś a najdalej jutro przy podniesieniu się barometru, temperatura się obniży i nastąpi opad znacniejszy.

— **W zakładzie herbarianym** przy ulicy Sobieskiego 1.22, rozdzielono od 14 listopada 1886 do 14 grudnia 1886: porcji herbaty 79 729 z bukami. Dobrowolne datki złożyli pp.: M. Landesberg 1 dzbanek nafty, L. Imerdauer 10 zł., dr. M. Bodek 2 zł., D. Lowenherz 10 zł., L. Süßwein i syn w Przemysłu 2 zł., S. Palester 1 zł., dr. Jakób Diamant 1 zł., Mojżesz Eck 2 zł., dr. Kobak 1 zł., 10 ct., Ad. Silberman 2 zł., dr. Rogalski 5 zł., L. Kopiel 50 ct., Saul Ellenberg w Jarosławiu 5 zł., dr. M. Trachtenberg z Kołomyi 2 zł., razem 43 zł. 60 ct., z doliczeniem już poprzednio wykazanej kwoty 43 zł., razem 86 zł. 60 ct.

(J.) **Operetka**. Wczorajsze przedstawienie (siedemnaste) „Barona cygańskiego” powiodło się wcale dobrze. Publiczności było bardzo wiele, a na scenie panowało niezwykle ożywienie. Po raz pierwszy widzieliśmy wczoraj pannę Heinrich, tańczącą z p. Święckim czardasza. Tańczy go doskonale, z wielkim wdziękiem i werwą. Tym razem śpiewał także i chór lepiej i dokładniej, niż zazwyczaj. Z solistów tylko jedna panna Babińska razła nas swoim śpiewem, postawą, a nadewszystko ruchami i miną. Pannie Babińskiej należałoby dawać paręty, pozostałe po pani Kargowej lub Borodziej,

ale nie wysuwać jej na plan pierwszy. Pierwej niechaj się uczy śpiewać, ażeby głosu, jaki ma, nie straciła, niechaj stara przyzwyczajać się do sceny, a dopiero później myśleć może o większych partjach. W scenie na balkonie był p. Recki tym razem lepszym, niż zazwyczaj. Nie atakował już tak gwałtownie pierwszych tonów swej partji. Posiada on głos ładny, ale pracować musi nad nim jeszcze bardzo wiele.

— **Wiadomości teatralne**. Dziś na benefis Wł. Wojdałowicza „Doktor Klauss”, komedia L'Aronge'a. Jutro „Don Cezar”, operetka Dellingera, po raz pierwszy, po cenach dramatu. W niedzielę po południu „Aktorowie dworu”, dramat Wartemburga, wieczorem „Bocaccio”, operetka Soupego, z paniami: Radwan, Kasprowiczowa, Praunówna i Babińska, oraz panami: Florjańskim, Reckim, Skalskim i Kiezmanem. W poniedziałek przedstawienie składane na benefis p. Dębickiego „Baron cygański” we wtorek po raz ośmiasty.

— **Zamach samobójczy**. Dyrekcja urzędów pomocniczych c. k. Prokuratury skarbu donosi nam, iż podana w kronice *Gazety Lwowskiej* z dnia wczorajszego wiadomość o zamachu samobójczym Jana R., byłego słuchacza techniki o tyle jest niedokładną, że wymieniony Jan R. był słuchacz techniki, przy c. k. Prokuratury skarbowej nigdy żadnego zajęcia nie miał.

— **Zabitego człowieka**, gospodarza Hrycia Tiutynyka z Żelca, w powiecie żółkiewskim, znaleziono dnia 9 b. m. rano w jego własnej szopie, gdzie przy koniach nocował, zamordowanego. Sprawcy zbrodni dotąd nie wysłędzono. Śledztwo jest w toku.

— **Zapiski policyjne**. Skradziono złoty pierścionek gładki, a drugi z koralowym kamieniem, wartości 15 zł.; worek z kawą i cykoryą, wartości 30 zł.; i ciemnobronzowy płaszcz sukieny z wozu, na ulicy Żółkiewskiej; futrzaną kurtkę a drugą sieraczkową, wartości 20 zł.; srebrny zegarek cylindry, kryty, z takimże łańcuszkiem, wartości 15 zł.; dwie białe gęsi, 7 kur i koguta siwego; dywanik kolorowy, na posadzkę, wartości 10 zł.; chustkę wełnianą dużą w żółte i brązowe kraty, wartości 25 zł. — Zgubiono srebrny zegarek anker kryty i rozetę od szpilki brylantowej, wartości 350 zł., onegdaj wieczór w drodze z hotelu Francuskiego ku ulicy Krakowskiej. — Zakwestyonowano maszynkę od lampy, która została skradzioną wrzeczono w Lubieniu wielkim, na folwarku.

— **Zaraza na wróble**. W Łodzi, jak donosi miejscowy dziennik, obserwowano dość dziwne zjawisko. Oto podczas niewielkich mrozów dni ubiegłych spostrzeżono spadające na ziemię wróble, które w kilka chwil żyć przestały. Ponieważ śmierć tych ptasząt trudno objaśnić mrozem, pozostaje zatem przypuszczenie jakiejś zarazy.

— **Niezwykła uroczystość rodzinna** obchodzona była onegdaj w Warszawie, w domu pp. Sztymbartów, przy ulicy Marszałkowskiej. Święcono mianowicie 100-letnią rocznicę urodzin prababki pana S., Karoliny z Mileckich Sztymbartowej. Z pięciu synów i dwóch córek jubilatki, pozostaje przy życiu jedna tylko córka, natomiast wnuków posiada pani S. 26, 18 prawnuków i spory zastęp praprawnucząt płci obojga. Cała rodzina zgromadziła się w komplecie na tę uroczystość.

— **Pielgrzymkę do Ziemi świętej** postanowili odbyć dwaj właściciele z Łomżyńskiego, w Królestwie, Paweł Rzewniak i Kazimierz Ułpiński, w skutek uczynionego ślubu pobożnego. Obaj pielgrzymi są dość zamożnymi, a jeden z nich umie po niemiecku. Właśnie onegdaj przejeżdżali oni przez Warszawę, udając się najpierw do Rzymu, z kąd po Bożem Narodzeniu wyruszą w dalszą drogę.

— **Merlatti skończył** już post swój przedwczoraj dnia 15 b. m. W dniu 42 morzenia się głodem, a 8 b. m., paryski *Voltaire* donosił, iż Merlatti od trzech dni nie pije już zwykłych trzech litrów wody dziennie, ale za to pije częściej; puls bez zmiany: 64, osłabienie nie powiększyło się. Kilka liściowych Paryżanek wyśleszało do mieszkającego we Włoszech ojca Merlatti list z prośbą, aby użył swej władzy i wzbrodził nieletniemu synowi dalszej głodowej męczarni. Ojciec Merlatti długo dosyć dał czekać, zanim nadesłał następującą odpowiedź: „Mój syn waryał, wyszedł już z lat niemowlęstwa, a nadto nie jestem mamką, która zmusza niesfornych chłopców do jedzenia. Jeżeli malarstwo nie może go wyżywić, tak, że musi się uciekać aż do takich sztuczek, to *per dio* nie żałuję ani jednego ciosu z tych wszystkich, jakie mu wymierzyłem swego czasu za jego plany artystyczne”.

— **„Do widzenia w... kanale!”** Oto jest okrzyk często pono obecnie słyszany w łasku Bułońskim, a przeniesiony przez damy i panów lepszego towarzystwa do stolicy Francji. Znużeni Paryżanie bowiem, wynaleźli sobie, jak donoszą dzienniki zagraniczne, nową rozrywkę na zimę: otuleni w specjalnie na ten cel robione długie nieprzemakalne płaszcze, zwiędzają przy oświetleniu ogni bengalskich i pochodni całą sieć przecinających Paryż w różnych kierunkach kanałów. Wycieczki podobne odbywają się zazwyczaj w liczne towarzystwie i pod opieką doświadczonych przewodników,

gdyż na wypadek nagłej ulewy lub pęknięcia rury mogłyby się stać niebezpiecznymi.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha 1. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 16 grudnia.)

Przewodniczący p. wiceprezydent Mochnacki, zawiadamia o liście hr. Artura Gołuchowskiego, który, odczytawszy uchwałę zakupienia losów na zakład św. Kazimierza w Paryżu, przysłała na ten cel 50 zł., ale losów nie żąda. Rada miasta wyraża dawcy podziękowanie.

Radny p. Głodziński żąda głosu i odczytuje następujący nagły wniosek:

„Reprezentacja stołecznego miasta Lwowa, pomna wspaniałego i nad wszelki wyraz serdecznego przyjęcia, doznanego we wrześniu 1885 roku przez cały ogół ludności na Węgrzech, wyraża głębokie swe ubolewanie, że gdy się nadarzyła sposobność bodaj częściowego odwzajemnienia Reprezentantom bratniego narodu uczuć szacunku i miłości podczas obchodu pamiątkowego 300 letniej rocznicy króla Stefana Batorego w Krakowie, zapowiedziane przybycie młodzieży węgierskiej na tę uroczystość nie przyszło do skutku.”

Radny dr. Till żąda, ażeby wniosku nie przyjmować jako nagłego, ale traktować go regulaminowo, ale po krótkiej replice wnioskodawcy, Rada uchwała wniosek bez dyskusji.

Następnie udziela przewodniczący głosu radn. ks. kanonikowi Mazurakowi, który przedstawia nagły wniosek sekcji II, budżetowej. Wniosek sekcji streszcza się w tem, ażeby Reprezentacja miasta wysłała prośbę do Sejmu, ażeby zechciał jak najprędzej przeprowadzić ustawę, obowiązującą wszystkie Towarzystwa ubezpieczeniowe, posiadające swe zastępstwa w obrębie gminy miasta Lwowa, do pewnych prestacji na rzecz gminy. Referent przedstawia, że ustawy takiej egzystują już w innych krajach koronnych, jak na Bukowinie i w Dolnej Austrii, że wymaganie to usprawiedliwione i że gmina ponosi wszelkie koszty w kierunku zapewnienia bezpieczeństwa od ognia.

Wniosek ten zostaje poparty wnioskiem dodatkowym radnego Rewakowicza, ażeby równocześnie prosić Sejm o jak najrychlejsze wprowadzenie ustawy o policyi ogniowej.

Z porządku dziennego następuje sprawa nadania bezpłatnych miejsc nauki muzyki w konserwatorium galicyjskiego Towarzystwa muzycznego. Rada przystąpiła do głosowania nad kandydatami, ale skrutynium ogłoszone będzie dopiero na następnym posiedzeniu.

Radny p. Michalski referuje, że Magistrat, sekcja II. i III. zgodziły się wykupić grunt na regulację ulicy Inwalidów po 3 zł. od sążnia kwadratowego, na co się Rada zgadza.

Rekursy w sprawach uprzątnięcia budki na Łyczakowie i zamknięcia kramu na ulicy Ruskiej, odrzuca Rada zgodnie z wnioskami sekcji.

W sprawie utrzymania zaprzęgów miejskich, przyjmuje Rada do wiadomości relację kwoty, proponowanej przez sekcję.

Na wniosek sekcji i sprawozdawcy radn. p. Markiewicza, uchwała Rada nabyć na rzecz gminy, łąkę w Biłohorszczy od funduszu św. Łazarza za kwotę 600 zł.

Radny p. Swisterski przedstawia sprawę oferty p. hr. Borkowskiej, życzącej sobie, ażeby gmina przyjęła na własność kanał z jej realności przy ulicy Słowackiego. Według referenta, Magistrat i sekcja, po sprawdzeniu istoty rzeczy, przekonały się, że bezpodstawne jest zażalenie właścicieli, jakoby drewny miejskie zamulały ten kanał gmina zatem nie chce przyjąć na własność, gdyż naraziłoby to ją tylko na koszt. Rada uchwała nie przyjąć tej oferty. Po odrzuceniu jeszcze jednego rekursu i uznaniu za bezprzedmiotowy wniosek w sprawie zobowiązania kolei państwowych do płacenia dodatków gminnych — zarządził p. przewodniczący posiedzenie tajne.

GOSPODARSTWO I HANDEL

** Targ zbożowy. *) Dnia 17 grudnia 1886 r.

Lwów, Pszenica 7-35 do 8-20, żyto 5-20

*) *Przedm. wzmianek*

do 6 —, jęczmień 4 — do 7 —, owies 4-25 do 4-80, groch 5-70 do 9 —, wyka 4-65 do 5-10, rzepak now. 8-75 do 9 —, linianka — do —, konieczyna czerwona 32 — do 42 —, konieczyna biała 46 — do 55 —, konieczyna szwedzka — do —.

Tarnopol. Pszenica 7 — do 8-05, żyto 5 — do 5-70, jęczmień browarny 4-50 do 6-75, owies 4-25 do 4-55, groch 5-50 do 8-50, wyka 4-25 do 4-75, rzepak n. 8-50 do 9 —, linianka — do —, konieczyna czerwona 30 — do 45 —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Podwołoczyska, Pszenica 7 — do 7-85, żyto 5 — do 5-65, jęczmień 4-60 do 6-75, owies 4-25 do 4-35, groch 5-50 do 8-25, wyka 4-50 do —, rzepak n. — do 9 —, linianka — do —, konieczyna czerwona 32 — do 42 —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Jarosław, pszenica 7-75 do 8-40, żyto 5-50 do 6-10, jęczmień 5 — do 7-25, owies 4-60 do 5 —, groch 6 — do 9-50, wyka 4-90 do 5-20, rzepak n. 9 — do 9-05, linianka — do —, konieczyna czerwona 35 — do 45 —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Czerniowiec, pszenica 7-25 do 8 —, żyto 5-50 do 5-60, jęczmień 4 — do 7-25, owies 4-25 do 4-50, groch 5-75 do 9 —, wyka — do —, rzepak n. 9-50 do 9-75, linianka — do —, konieczyna czerwona 30 — do 46 —, konieczyna biała — do —, konieczyna szwedzka — do —.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka. Nowy chmie od 5 — do 55 — zł. za 56 kilo loco Lwów nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 liter pre loco Lwów 23-15 do 23-60 zł.

Okowita na termina — do — złr.

Uspokojenie spokojne.

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

(IV. Posiedzenie z dnia 17 grudnia.)

Początek o godzinie 11-tej minut 45 przed południem. Przewodniczący Marszałek krajowy hr. Jan Tarnowski, sekretarze posłowie: Stanisław Jędrzejowicz, Leniński, książę Władysław Sapieha i Stanisław hr. Badeni.

Ze strony c. k. Rządu: JE. Pan Namienstnik.

Marszałek zagaja posiedzenie i oznajmia, że protokół z czwartego posiedzenia uznaje za przyjęty, gdyż żadnych przeciw niemu nie poczyniono zarzutów.

Sekretarz p. Stanisław Jędrzejowicz odczytuje następujące petycje, wniesione po d. 17 grudnia 1886: 184) Wydział Towarzystwa „Przymierze Braci Agudas Achim”, p. p. Goldmanna o subwencję. 185) Wydział Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych p. p. Bobrzyńskiego o subwencję na wydawnictwo czasopisma „Muzeum”. 186) Nauczyciele w Strzeliskach nowych p. p. Henzla o podwyższenie płacy. 187) Rada szkolna miejscowa w Bóbrce p. p. Henzla o podwyższenie płacy nauczycielom tamtejszej szkoły. 188) Nauczyciele w Bóbrce p. p. Henzla proszą jak wyżej. 189) Nauczycielki szkoły wydziałowej w Stanisławowie p. p. Mroczkowskiego o podwyższenie płacy. 190) Rada szkolna miejscowa w Olszanie p. p. Zolla o podwyższenie płacy tamtejszemu nauczycielowi. 191) Zarząd szkoły w Długoszyńcu p. p. Artura Potockiego, o podwyższenie płacy dla nauczyciela tamtejszej szkoły. 192) Jakób Nabak, nauczyciel, p. p. Koziebrodzkiego, o dodatek do płacy lub zapomogę. 193) Nauczyciele i nauczycielki szkoły w Żywiecu p. p. Michałowskiego o dodatek drożyzniany lub zapomogę. 194) Rada szkolna miejscowa w Paczółtowicach, p. p. Artura Potockiego, o dodatek drożyzniany dla nauczyciela tamtejszej szkoły. 195) Nauczyciele szkoły w Ulanowie, p. p. St. Jędrzejowicza, o dodatek drożyzniany. 196) Gmina Jasło p. p. ks. Buchwałda, o zmianę ustawy budowlanej, z 28 kwietnia 1882. 197) Wydział powiatowy w Bóbrce, p. p. Henzla, o zmianę §. 38 ustawy o ochronie własności polnej. 198) Wydział powiatowy w Wieliczce p. p. Wereszyczńskiego, o zmianę §. 2, 95, 96, ustawy gminnej. 199) Seweryn Gudzio, nauczyciel we Fredropolu, p. p. ks. Adama Sapieha, o zapomogę. 200) Zarząd oddziału Towarzystwa pedagogicznego w Przemysłu, p. p. Waygarta, o subwencję dla szkoły przemysłowej tamtejszej. 201) Nauczyciele szkoły w Koszowie p. p. Romanowicza, o zaliczenie tej szkoły pod względem wymiaru płac nauczycielskich do III. klasy. 202) Nauczyciele i nauczycielki szkół Samborskich, p. p. Romanowicza, o zaliczenie ich pod względem płacy do pierwszej kategorii. 203) Nauczyciele szkoły w Grodzisku łańcuckim p. p. Scipiona, o reorganizację szkoły. 204) Rada szkolna miejscowa w Narolu, p. p. Władysława Sapieha, o zaliczenie tamtejszej szkoły do klasy IV. 205) Obszar dworski i Zwierchność gminna w Bołszowcach p. p. Onyszkiewicz, o utworzenie tamże siedziby c. k. sądu powiatowego. 206) Gminy

Moszczenica niżna i wyżna, p. p. Romera o zasilek na wykończenie budynku szkolnego. 207) Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego, p. p. Goldmanna, o subwencję dla szkoły żeńskiej w Jasle. 208) Antoni Poliwna, nauczyciel w Olechowcach, p. p. Antoniewicza, o wzięcie mu jednego roku służby, spędzonego w szkole ludowej w Pietnicach, do lat etatowych. 209) Antoni Gorylewicz, emerytowany nauczyciel w Sanoku, p. p. Antoniewicza, o przyjęcie 8-miu lat służby wojskowej do emerytury. 210) Teodor Demków, słuchacz akademii i sztuk pięknych w Monachium, p. p. Polanowskiego, o subwencję na dalsze kształcenie się. 211) Zakład osieroconych dziewcząt ks. Ziemiańskiego w Przemyślu, p. p. Polanowskiego o zapomogę. 212) Marcin Gużkowski, p. p. Kozłowskiego o subwencję na kształcenie syna w szkole sztuk pięknych w Krakowie. 213) Edmund hr. Krasicki, właściciel dóbr, p. p. Kozłowskiego, o zmianę ustawy drogowej. 214) Walentyna Woźniak, wdowa po wózowniku zakładu na Kulparkowie, p. p. Bereznińskiego, o dar z łaski na utrzymanie dzieci. 215) Gmina Zwór p. p. Bereznińskiego, żali się z powodu nałożonego na nią obowiązku zapłacenia kwoty 643 zł. 2 ct., za rekonstrukcję drogi gminnej. 216) Włodzimierz Łuski p. p. Romanowicza, o subwencję na uzupełnienie studiów artystycznych. 217) Paulina Biechońska, właścicielka zakładu wychowawczego w Brzeżanach p. p. Romanowicza, o subwencję. 218) Sapałczyńska Leontyna i Joanna p. p. Hoszarda, o dar z łaski. 219) Zakład św. Józefa dla nieuleczalnych i wyzdrowieńców w Krakowie p. p. St. Jędrzejowicza, o subwencję. 220) Gmina Podkamień p. p. Jaworskiego, o utworzenie c. k. sądu powiatowego tamże. 221) Rada szkolna miejscowa w Jagielnicy p. p. J. Gnoińskiego, o reorganizację szkoły. 222) Dawid Thur kandydat weterynaryi w Wiedniu p. p. Wereszczyńskiego, o zapomogę na dokończenie studiów. 223) Leonarda Hammermüller księni pp. Benedyktynek w Przemyślu p. p. J. Gnoińskiego, o pożyczkę 20.000 zł. na rozszerzenie budynku szkolnego. 224) Jan Lisiewicz były nauczyciel p. p. J. Gnoińskiego, o przyznanie zaopatrzenia za czas od 1 września 1884, do 12 grudnia 1885. 225) Gmina Żurawno p. p. Wernickiego, o ustanowienie c. k. urzędu podatkowego w Żurawnie. 226) P. Zieleniewski fabrykant maszyn w Krakowie p. p. Gorajewskiego, o okazanie pod wagą Wydziału krajowego, na wystawie krakowskiej w r. 1887, kompletnego „rygu kanadyjskiego jego wyrobu“. 227) Mieszkańcy gminy Przyszowy p. p. Zuk-Skarszewskiego, o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia Magdaleny Hebdy. 228) Wydział krajowy przedkłada petycję Stanisława Chudzikiewicza, o zaliczkę na płacę w kwocie 1000 zł. 229) Reprezentacja powiatu Stryjska, p. p. Ochrymowicza, o uchwalenie ustawy o przymusowej assekuracji budynków włościańskich. 230) Władysław Pallan nauczyciel w Strzegocicach p. p. Kopycińskiego, o zaliczkę na płacę. 231) Struzik Józef w Ochotnicy p. p. Pławickiego, o zapomogę, lub zaliczkę na płacę. 232) Rada szkolna miejscowa w Koszlakach p. p. Kopycińskiego, o reorganizację tamtejszej szkoły. 233) Emil Kulczycki, nauczyciel w Drohobyczu p. p. Ohrymowicza, o wzięcie 3 lat służby przed etatowej. 234) Piotr Łabowski, nauczyciel w Mikołajowie p. p. Ohrymowicza, o przyznanie dodatków pięcioletnich. 235) Wiktorja Brąglewicz, akuszerka p. p. Waygarta, o zapomogę. 236) Marya Lam, wdowa po s. p. Janie Lamie p. p. ks. Sawę, o zapomogę. 237) Stowarzyszenie rękodzielników lwowskich „Gwiazda“ i. p. Romanowicza, o subwencję. 238) Zarząd główny Towarzystwa pedagogicznego p. p. Romanowicza, w przedmiocie pobierania emerytury przez nauczycieli ludowych z góry. 239) Stowarzyszenie dla pielęgnowania chorych uczniów uniwersytetu wiedeńskiego p. p. Czerkowskiego, o zapomogę. 240) Albina i Sliwińska, Zovoto Owiklińska p. p. Hausnera, o wsparcie. 241) Józefa Stepan wdowa po nauczycielu p. p. Ohrymowicza, o zapomogę. 242) Tekla Rudnicka wdowa po stróżu Wydziału krajowego, p. p. Smolkę, o zapomogę. 243) Kazimiera Heller, p. p. Smolkę, o stypendyum na kształcenie się w śpiewie. 244) Antoni Czerny emerytowany leśniczy p. p. Pilata, podaje niektóre uwagi w przedmiocie reformy przepisów o polowaniu. 245) Towarzystwo rybactwa w Krakowie p. p. Artura Potockiego, o fundusz na zaprowadzenie kursu rybactwa w szkole rolniczej Czernichowskiej. 246) Józefa Köstlich wdowa po urzędniku szpitala lwowskiego p. p. ks. Sawę, o datak na zaopatrzenie trojga sierót. 247) Gmina i komitet parafialny w Skale p. p. Borkowskiego, o przedłużenie terminu spłaty reszty pożyczki zaciągniętej w roku 1882.

Posel Zuk-Skarszewski zabiera głos przy petycji gminy Przeszowa w pow. cieszanowskim i prosi o odesłanie jej do Wydziału krajowego. — Izba uchwała.

Posel Kozłowski zabiera głos przy petycji hr. Krasickiego, wnosi o odesłanie do komisji drogowej z wezwaniem, iżby na najbliższej sesji przyszła ze sprawozdaniem. — Izba uchwała.

Sekretarz St. Jędrzejowicz odczytuje interpelację posła Jana Gnoińskiego do c. k. komisarza rządowego zapytaniem, co stoi na przeszkodzie wprowadzeniu w życie fundacji s. p. Hieronima

Sadowskiego, utworzenie szpitalu i domu ubogich w Czortkowie na celu mającej.

Sekretarz Stan. Jędrzejowicz odczytał wniosek:

„Zważywszy, że umiejętnie prowadzone gospodarstwo rybne mogłoby się wielce przyczynić do podniesienia kraju; zważywszy, że brak ludzi, gruntownie z rybactwem obeznanych, stanowi główną przeszkodę w rozwoju tego gospodarstwa;

Wysoki Sejm raczy uchwalić: Sejm poleca Wydziałowi krajowemu:

1) ażeby zaprowadził wykłady nauki rybactwa w krajowych szkołach rolniczych;

2) ażeby ułatwił wykształcenie dwu nauczycieli gospodarstwa rybnego przez udzielenie kandydatom stypendyi;

3) ażeby stawy w Dublanach stosownie do potrzeb praktycznej hodowli ryb urządzić polecił.

Na te cele otwiera Sejm Wydziałowi krajowemu kredyt na rok 1887 w wysokości 2000 złr. Lange — wnioskodawca.

Sekretarz St. Jędrzejowicz, odczytał złożony do łaski marszałkowskiej wniosek:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby celem rychłego wejścia w wykonanie w kraju naszym ustaw państwowych z d. 7 czerwca 1883 [Dz. ust. p. nr 92—94] o komasacji gruntów, dzieleniu gruntów wspólnych, i o oczyszczeniu lasów z cudzych gruntów — poczynił dalsze kroki, w myśl reskryptów Ministerstwa rolnictwa z dnia 27 grudnia 1885, l. 16.277 i z dnia 27 sierpnia 1886, l. 6864, i aby potrzebne dla dalszego rozwoju tej sprawy wnioski przedłożył Sejmowi w najbliższej sesji. Dr. Piotr Gross, wnioskodawca.“

Z porządku dziennego następuje:

1. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego z projektem do ustawy o zewnętrznych odznakach organów straży, do ochrony kultury krajowej ustanowionej i zaprzysiężonej; odesłano do komisji gminnej.

Potem następuje z porządku dziennego:

2. Pierwsze czytanie wniosku posła Władysława Koziebrodzkiego z projektem ustawy o zarządzie gminnych kas pożyczkowych.

Posel Władysław Koziebrodzki zabiera głos celem uzasadnienia swego wniosku.

Od dawna wnioski o kasach pożyczkowych gminnych były stawiane. Od r. 1880 wniosek podobny był postawiony przez Rząd, jednak nie został załatwiony. W r. 1885 Wydział kraj. przyszedł z podobnym wnioskiem o kasach pożyczkowych, jednakże znów nie doczekał się załatwienia. Komisja bankowa wystąpiła z nowym projektem, który, zachowując stanowisko niezawisłe kas pożyczkowych w gminie, przywrócił pewną ingerencję wydziałom powiatowym.

Nad tym wnioskiem przeszła Izba do porządku dziennego. W r. 1884 wniósł s. p. hr. Henryk Wodziecki wniosek, który dążył do objęcia kas pożyczkowych gminnych przez Wydziały powiatowe, skoro okazało się, że zarząd gminny stawiał się szkodzi. Komisja bankowa odrzuciła jednak ten wniosek, ze względu, że ukróca w samorządne prawa gminne. Ja także rozumiem samorząd, lecz ja chcę odróżnić samorząd od bezrządu.

Od r. 1880 snuje się jedna nić przez wszystkie wnioski, iż kasy pożyczkowe są źle administrowane i że to trzeba zmienić.

Przy dyskusji nad wnioskiem posła Wrotnowskiego, referent Wydziału kraj. oznajmił, że nie jest tak źle w kasach pożyczkowych gminnych, jak to powszechnie przedstawiają.

W powiecie Jarosławskim jest kas 68, mających około 80.000 zł. Mowca stoi na czele powiatu Jarosławskiego i zna stan rzeczy kas tamtejszych.

W jednej z tych kas przez lat 11 dłużnicy nie nie chcą płacić. W innej, obracającej sumą 3.800 zł. od r. 1876 są załagłe pożyczki. Projekt Henryka Wodzieckiego rozesłano 72 radom powiatowym do wydania opinii.

Na 72 powiaty, Kraków i Białą nie mają żadnych kas pożyczkowych. Z pozostałych, 9 nie przedłożyły żadnego sprawozdania, cztery, powiaty odpowiedziały niejasno, 22 powiatów przeciw, 34 powiatów za wnioskiem hr. Henryka Wodzieckiego się oświadczyły.

Ze wszystkich sprawozdań wieje ton skargi na bezład w kasach pożyczkowych.

Powiat Mościcki radziaby zamknąć kasy pożyczkowe Sambor chce związać kasy pożycz., jeżeli są źle prowadzone. Jedna Ra wa powiada, czy źle czy dobrze niech będzie jak jest.

Te powiaty, które są za oddaniem kas pożyczkowych źle administrowanych, w zarząd powiatowy wyrażają się wcale stanowczo. Wszystkie one proszą o oddanie tych kas pod nadzór. Gminy sądzą, że to nie jest instytucja finansowa, lecz że jest to majątek wspólny, z którego każdemu brać można bez oddawania.

Z przedstawionego zestawienia wynika, że wszystkie powiaty twierdzą, że jest źle, że dalej tak iść nie może.

W 61 powiatach jest 2300 kas w sumie 2,900.000 zł. Jest to suma na nasz kraj biedny ogromna. Powiat skałacki ma 160.000 zł., Tarnopol 109.000 zł. i t. d.

Według §. 56 ustawy gminnej, wójt jest odpowiedzialny za zarząd gminny, on zarządza kasą pożyczkową.

Wydział powiatowy dozoruje gminy. Dziś dozoruje Wydziały powiatowe energicznie kasy pożyczkowe.

Z porządku dziennego następuje:

3. Pierwsze czytanie wniosku p. Stanisława Badeniego, w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy szkolnej z d. 25 czerwca 1873, o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych.

Posel Stanisław Badeni uzasadnia swój wniosek

Rząd dwukrotnie, w r. 1868 i 1869, przedkładał Sejmowi ustawę o okręgach szkolnych, wedle urzędów powiatowych. Sejm nie przychylił się do tego ze względu, iż okazało się, że tym sposobem zdołają wzmocnić czynnik autonomiczny nadzoru szkolnych. Lecz wówczas i szkół było mniej, niż dzisiaj, i ludzono się nadzieją, że inspektorowie szkolni będą się inaczej zajmować szkołami, niż to pod wpływem rutyny stało się, i stać się musiało.

Inspektorowie przyjęli cały ciężar administracji szkolnej, lecz nawet najlepsi z nich zadaniu swemu podołać nie mogą.

Gdyby inspektorowie byli otoczeni opieką lokalną, gdyby nie potrzebowali walczyć z najróżniejszymi trudnościami, mogliby może spełniać inaczej swoje zadanie.

Na te wszystkie braki jest jeden sposób: okręgi szkolne powiększyć, a liczbę inspektorów pomnożyć.

Niejednokrotnie krytykowano stan szkół naszych wobec stanu szkół w innych prowincjach. Lecz żałuję, że nie brano pod uwagę innych stosunków, szczególnie sprawy nadzoru szkolnego.

W Austrii wypada 1 insp. na	85 szkół
Galicyi	1 " " 56
Austrii	1 " " 5500 dzieci
Galicyi	1 " " 19000
Austrii	1 " " 865 kilom.
Galicyi	1 " " 2121

Lecz weźmy drastyczniejszy przykład:

Na Bukowinie, gdzie jest tylko 11 szkół ludowych więcej, niż w powiecie złoczowskim, jest 6 inspektorów kraj., a w powiecie złoczowskim jest jeden inspektor.

Lecz najważniejszem jest pomnożenie okręgów szkolnych. W całej Austrii okręgi szkolne są w tych miastach, gdzie są starostwa, a nawet w jednej prowincji w Styrii, tam wszędzie są okręgi szkolne, gdzie są siedziby sądów powiatowych.

I jeszcze jeden wzgląd. W powiatach, w których są siedziby rad szkoln. okręg., stan szkolnictwa jest lepszy, jest w ogromnym stosunku lepszy, niż w tych powiatach, które są tylko przyłączone.

W Czechach jest 92 okręgów, a 107 Rad szkol. okręg. To czego żądam, nie jest tedy rzeczą nową.

Dlaczego nie proponuję aby w każdym okręgu szkolnym był 1 inspektor szkolny? Oto dla tego, aby wniosku swego nie łączyć ze zbyt wielkimi kosztami.

Skoro o kosztach mowa, trzeba sprostować zdanie, że nadzór szkolny w Galicyi jest najdroższy. W Austrii kosztuje nadzór szkolny na 1 szkołę 9 złr., w Galicyi kosztuje na 1 szkołę tylko 6 złr.

Poleca swój wniosek komisji szkolnej.

(Brawo!)

Izba odsyła wniosek St. Badeniego do komisji szkolnej.

Poczem następuje:

4. Pierwsze czytanie wniosku posła Romanowicza w przedmiocie pory zwolnienia sesyj sejmowych i ich dłuższego trwania.

Posel Romanowicz zabiera głos:

W roku 1868 uchwalono podobny wniosek ks. Adama Sapiehy.

W r. 1869 żądał poseł Hönigsman dodatku do §. 10 stat. kr. 3-miesięcznej sesji sejmowej w skutek tego uchwał sejm ten wniosek. Sejm będzie obradował 3-miesięce, jeżeli wcześniej przez N. Cesarza rozwiązany nie będzie. Sprawozdawca poseł Zybkiewicz podnosi tę samą myśl. Lecz ta zmiana statutu kraj. sankcyi nie otrzymała, ze względu, że ograniczałaby to konstytucyjne prawo Korony. W r. 1872 poseł Smarzewski uczynił wniosek aby Sejm w tym roku został zwolniony zaraz po ukończeniu obrad Rady Państwa. W r. 1878 J. E. poseł Grocholski uczynił wniosek aby sesje sejmowe były corocznie dłuższe. Lecz w r. 1879 sesja sejmowa nie została zwolniona.

To też w r. 1880 Sejm miał do załatwienia olbrzymi materiał. I wtedy upomniała się o to, że Sejm wbrew brzmieniu statutu krajowego zwolniony nie był komisya budżetowa. Podpisy na owym wniosku dowodzą, że Sejm we wszystkich swych

odeczeniach i stronniactwach uczuwa potrzebę dłuższych sesyj sejmowych.

Mowca przytacza, że projekty ustaw szkolnych w r. 1882 musiały zejść z porządku dziennego dla braku czasu. W bieżącej sesji p. Męciński zażądał, aby komisja budżetowa postawiła termin do ukończenia prac. — W motywach p. Męcińskiego leżało wiele słuszności. Są sprawy czasem, przeciw którym nikt publicznie nie występuje a prywatnie wiele zarzucają. Po co nam Sejm długi, kiedy on tak mało robi? Oto robi tak mało, bo krótkość sesji paraliżuje robotę. W r. 1865—1866 miał Sejm tylko jedną długą sesję i z tej sesji skorzystał. Była to jedyna i ostatnia dłuższa sesja. Potem przyszła zmiana konstytucyi, a z nią sprawa kompetencyi Sejmu i kompetencyi Rady Państwa.

Nie chcę twierdzić, aby w tem była tendencja, jest jednak pewne zaniedbanie, zaniedbanie kraju i jej reprezentacyi, jest pewne o tym kraju zapomnienie. Powinniśmy upomnieć się o zmianę tego stanu rzeczy.

Wniosek, który przedstawiłem, posiada pewne trudności formalne. Gdyby go ktoś wniósł odemnie więcej zasłużony, możnaby go traktować nagle. Ja tego zrobić nie mogę.

Pod względem formalnym proszę o odesłanie do komisji prawniczej.

J. E. Pan Namiestnik zabiera głos; przemówienie to podamy dosłownie w najbliższym numerze.

Izba uchwała odesłanie wniosku p. Romanowicza do komisji prawniczej.

Na ostatniem miejscu porządku dziennego są:

Sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych.

Godzina 1¹/₂, posiedzenie trwa dalej.

Z komisji budżetowej dowiadujemy się, że referat melioracyi otrzymał w komisji budżetowej poseł Stanisław Jędrzejowicz.

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj na prywatnem posłuchaniu Roberta ks. Parmy, który wraz z małżonką przybył do Wiednia. W godzinie południowej Monarcha rewizytował księcia. Później wizytowali dostojnych gości Najd. Cesarzewicza, Najd. Arcyksiążę Albrecht, Najd. Arcyksiężna Marya Immakulata, ks. Ferdynand Koburgski i księżna Marya Józefa Bawarska.

Wiener Ztg. donosi, iż pierwszy wielki bal dworski odbędzie się dnia 8go stycznia p. r.

Szef sekcji w Ministerstwie spraw zagranicznych, Szógenyi, udał się przedwczoraj w sprawach handlowo-politycznych do Pesztu.

Według Presse, minister rumuński Stourdza przybędzie jutro do Wiednia dla zainicjowania rokowań w sprawie zawarcia austro-rumuńskiego traktatu handlowego. W przedwstępnych naradach, które toczyć się będą w Ministerstwie spraw zagranicznych, wezmą także udział obaj pp. Ministrowie handlu, Bacquehem i hr. Szechenyi.

Jak wiadomo z podanego przez nas wczoraj komunikatu *Budaester Corresp.*, Rząd węgierski wypowiedział austro-węgierską ugodę cłową i handlową. Wypowiedzenie to, jak zaznacza *Presse*, jest tylko aktem formalnym, a chwycił się go rząd węgierski z tego powodu, gdyż w ugodzie jednoroczne wypowiedzenie jest przewidzianem. Ponieważ przedłożenia ugodowe nie zostały ostatecznie w parlamencie załatwione, nie chciał rząd utracić formalnego prawa wypowiedzenia ugody. Dalszy tok rokowań między Rządami obu państw Monarchii nie zostanie przez to wypowiedzenie przerwany, jak to już przy obradach nad ugodą cłowo-handlową zaznaczono w austriackiej Izbie poselskiej i jak to zresztą wyraźnie stwierdzono w ostatniej nocie węgierskiego rządu.

Według Presse, austriackie Ministerstwo handlu wypracowało już projekt traktatu handlowego, jaki ma być zawarty z Grecją i przesłało go rządowi węgierskiemu.

Parlament niemiecki przekazał osobnej komisji socjalno-demokratycznej wnioski mające na celu rozsze-

szczenie prawa koalicyi tak niezbędne, zdaniem wnioskodawców, w interesie poprawy losu ludności robotczej.

Z Bukaresztu donoszą do czerniowieckiej *Gazety Polskiej*:

„W wojskowych sferach tutejszych zapanało nagle ruch niezwykły. Minister wojny odniósł się do zarządów wszystkich kolei w kraju z wezwaniem, aby niezwłocznie przedłożyły szczegółowe dane o stanie swych środków transportowych, o ilości i jakości lokomotyw i wogóle o wszystkich warunkach rychłego transportu wojsk i amunicyi.

Okoliczność ta wywołała powszechny niepokój. Opozycja ma zamiar interpelować w tym kierunku rząd na jednym z najbliższych posiedzeń parlamentu. W tym celu odbyła się d. 14 b. m. narada klubów opozycji, aby wybrać mowę, którą ma wnieść interpelację.

Według berlińskiej *Post*, konsul niemiecki w Gałaczu uda się na czas jakiś do Warny. Powodem tego wyjazdu jest okoliczność, iż w Warnie nie ma konsulat niemieckiego, a rząd rosyjski zaniepokojony jest o swych poddanych w tem właśnie mieście portowem.

Pol. Corr. donosi, że w Konstantynopolu przybył w nadzwyczajnej misyi adjutant księcia Czarnogórskiego. O właściwym celu tej misyi nie wiadomo dotychczas nic pewnego. Wyslanik księcia Mikołaja przyjmowany jest z nadzwyczajnem wyszczególnieniem.

Rozwiązanie francuskiej Izby deputowanych, i to w czasie dość bliskim, jest przedmiotem rozpraw zarówno w paryskiej prasie, jak w kołach parlamentarnych. W Izbie poselskiej pomimo wszelkich usiłowań, nie zdołano doprowadzić do porozumienia i wspólnej akcyi trzech grup republikańskich. O wiele pomyślniejsze są stosunki w senacie, gdzie w tych dniach postanowiły stronnictwa republikańskie odbyć naradę walną, w celu obmyślenia odpowiednich środków na wszelkierozwiniętych wypadkach.

Organ p. Clémenceau, *Justice*, który twierdzi, że monarchiści tylko straszą rozwiązaniem Izby, daje następujące oświadczenie: „Gdybyśmy mieli na oku tylko interesu frakcyi radykalnej, to rozwiązanie nie przerażałoby nas wcale. Czyżby zapomnieli nasi przeciwnicy, że przy każdym nowym wyborze zyskiwaliśmy coraz więcej członków, podczas gdy ławy centrum opróżniały się coraz widoczniej. W tej chwili jednak, gdy w stronnictwie republikańskim stosunki są nadwężone, poczytujemy rozwiązanie za środek niebezpieczny”.

Paryski korespondent *Köln. Ztg.* telegrafuje: „Okoliczność, że Goblet musiał powierzyć stanowisko ministra spraw zagranicznych urzędnikowi administracyjnemu, wywołało w tutejszem ciele dyplomatycznym przykre zdumienie. Widzą w tem oczywisty dowód, że nowy gabinet nie posiada

dostatecznej podstawy, i że tem samem nie jest w stanie brać odpowiedzialności za przyszłe losy Francyi.”

Belgijska ankiet, której rząd powierzył obowiązek zbadania stosunków robotniczych, zajęta jest obecnie przygotowaniem materiałów do ustawy, która zapobiedzi ma powszechnemu nałogowi pijaństwa w Belgii. Komisya ma zamiar proponować: podwyższenie podatku od wódki, podatek szynkowy, gwarancję pewną od szynkarzy, jakoteż ograniczenie ilości szynków i karczem.

Z Londynu donoszą do *Köln. Ztg.* Dzienniki angielskie twierdzą, że Portę nabawiły wielkich kłopotów i zawodów niezgodne z prawdą relacje Gadbana effendiego. Ostatni okólnik turecki został zredagowany i rozesłany dopiero po bezpodstawnem zapewnieniu Gadbana, że obecna regencya bułgarska zobowiązała się ustąpić i zgodzić się, ażeby sułtan mianował nową, z członków rozmaitych złożoną regencyę. Następnie miało zebranie wybrać jednogłośnie księcia Mingrelii. Tymczasem bardzo stanowcze i ostre odrzucenie tej propozycji przez Stambulową i równocześnie odmowne zachowanie się kilku Mocarstw nie tylko samej Anglii, przekonało Portę, że była w błędzie i że na sytuację inaczej zapatrywać się musi. Wyjaśnienie właściwego położenia zachwiała stanowisko Gadbana w Sofii, i jak zapewniali, ma być odwołany.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 17 grudnia (Tel. pr.) Najjaśniejszy Pan odwiedził wczoraj złożonego chorobą generaładjutanta Mondla.

Stan zdrowia Najd. Arcyksiężniczki Elżbiety, córeczki Najd. Cesarzewiczowstwa, która przedwczoraj, jak wiadomo, doznała wypadku w Praterze, jest wyborowy.

Wiedeń, 17 grudnia. *Pol. Corr.* stwierdza, że kandydatura księcia Ferdynanda Koburskiego na tron bułgarski wyszła wyłącznie z inicjatywy deputacyi bułgarskiej, która poczyniła u niego wiadome kroki, nie zwierzywszy się z swym projektem żadnej z decydujących osobistości w Wiedniu. Dotychczas nie jest wyjaśnionem, czy do pomienionych zabiegów została deputacya upoważniona przez wielkie Zgromadzenie narodowe lub rząd bułgarski. W obec takiego stanu rzeczy, księżę Ferdinand, chociaż nie odrzucił wprost ofiarowanej mu kandydatury, to przecież uznał za potrzebne zachować wszelką rezerwę. Dalszym powodem takiego zachowania się musiała być dla księcia ta okoliczność, iż dotychczas nie została formalnie cofnięta proponowana przez

gabinet rosyjski a przez Turcję oficjalnie notyfikowana Mocarstwom kandydatura księcia Mingrelii. Stanowisko księcia Ferdynanda jako oficera austriackiego nakładało nań, jak to się samo przez się rozumie, obowiązek złożenia Najj. Panu raportu o uczynionej mu propozycji. Również zrozumiałem jest zupełnie, iż księżę uważał za swój obowiązek zawiadomić o okolicznościach, wśród których ofiarowano mu kandydaturę, p. Ministra spraw zagranicznych hr. Kalnoky'ego. Tymczasem wiadomość o tej kandydaturze dostała się do publicznej wiadomości i została przyjęta przez prasę z niezwykłą i wielce dla księcia zaszczytną jednomyślną sympatją. Wobec przytoczonych powyżej faktów, należy mieć przedewszystkiem to na oku, że gabinet austriacki tak samo jak inne gabinety nie był powiadomiony o odnośnych zamiarach deputacyi bułgarskiej i przedsięwziętych przez nią krokach.

Wiedeń, 17 grudnia. Deputacya bułgarska wyjechała wczoraj wieczornym pociągiem do Berlina.

Berlin 17 grudnia. Komisya wojskowa odrzuciła, 19 gł. przeciw 12, tak postawione wnioski, dążące do zmian, jakoteż §. 2 przedłożenia rządowego o formacyi armii, poczynszy od 1 kwietnia 1887 r. Następnie, przerwano posiedzenie, ponieważ stronnictwo wolnomyślnych sformułować chciało nowe wnioski. Po podjęciu na nowo obrad, przyzwoliła komisya 16 głosami przeciw, 12 zamiast żądanej liczby 463400 ludzi tylko 450000 jako siłę zbrojną na stopie pokojowej, na trzy lata.

Berlin, 17 grudnia. (Tel. prywat.) Biskup Kopp wyjedzie po Świętach Bożego Narodzenia do Rzymu. Wyjazd ten łączy z sprawą rewizyi ustawodawstwa majowego.

Berlin, 17 grudnia. W komisyi wojskowej parlamentu niemieckiego dep. Huene uczynił wniosek, aby zezwolić w zasadzie, na przeciąg lat trzech 518 batalionów zamiast żądanych 534. Wnioskodawca oświadczył, iż stronnictwo centrum zgadza się oprócz tego na z-zwolenie wyjątkowo na rok jeden żądane go powiększenia batalionów w liczbie 534. Dep. Stauffenberg przemawiał także za zezwoleniem tylko 518 batalionów. Oprócz tego ma być na przeciąg lat trzech sformowanych jeszcze 15 batalionów, a pobór rekrutów powinien się odbywać aż do czasu zaprowadze-

nia dwuletniej służby w miesiącu styczniu.

Minister wojny oświadczył, iż oba powyższe wnioski nie są możliwe do przyjęcia.

Petersburg, 17 grudnia (Tel. pr.) W kołach tutejszych uważają ustąpienie regencyi jako główny warunek porozumienia z Bułgarią.

Niema widoków, aby Rosya zgodziła się na przyjęcie kandydatury księcia Ferdynanda Koburskiego.

Kolonia, 17 grudnia (Tel. pr.) *Kln. Ztg.* dowiaduje się, że hr. Herbert Bismarck nie przyjmie deputacyi bułgarskiej zbiorowo, lecz tylko każdego z członków z osobna.

Bern, 17 grudnia. Rada narodowa upoważniła radę związkową do nabycia już w ciągu 1887 r. tego nowego materiału wojennego, który został zaproponowany dopiero na lata 1888 i 1889, a zarazem wypowiedziała oczekiwanie, iż rada związkowa poczyni w porze to wszystko, co wydaje się potrzebnem dla zabezpieczenia całości i niepodległości Szwajcaryi na wypadek zawikłań wojennych w państwach sąsiednich.

Paryż 17 grudnia. Senat zgodził się na prowizoryum budżetowe, po opuszczeniu artykułu o redukcji stopy procentowej w kasach oszczędności. Zmieniona ustawa ma przyjść dzisiaj pod obrady w Izbie deputowanych.

Bukareszt 17 grudnia. Doniesienia zagranicznych dzienników o zamachu na króla Karola są bezpodstawne.

Rzym 17 grudnia. Minister wojny, broniąc w Izbie deputowanych budżetu wojskowego, oświadczył, że nie istnieje wprawdzie bezpośrednie niebezpieczeństwo wojny, Włochy są jednak na wszelką ewentualność przygotowane.

Odpowiedzialny redaktor, Adam Kreczowski

Do dzisiejszego numeru dołącza się Przewodnik naukowy i literacki za miesiąc grudzień dla prenumerat rów cało- i półrocznych.

Przyjechali do Lwowa

dnia 17 grudnia roku 1886.

Hotel Europejski

Pp. P. Twardowski z Wiednia, dr. J. Gawel z Sanoka, ks. A. Czartoryski z Siemawy, dr. M. Kippel z Radautz, J. Szumlański z Podwołoczysk, M. Napadiewicz z Przemyśla.

Gazeta lwowska Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów, dnia 16 grudnia 1886.

I. Akcje za sztukę.		płaca	żądają
		waluta austr.	zł.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	193 0	196 50	
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	240 25	243 50	
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	237 —	242 —	
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215 —	220 —	
2. Listy zast. za 100 zł.			
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	100 —	101 —	
" " 5 pr. w. a.	100 —	101 —	
" " 5 pr. w. a. wypoż.	103 40	104 40	
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. 51 l.	97 75	98 75	
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100 —	101 —	
" " 4 pr. w. a.	96 —	97 —	
" " 5 pr. los. w 37 l.	100 —	101 —	
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2 l.	93 —	94 —	
" " 4 1/2 pr. w. a. los 52 1/2 l.	99 —	100 —	
" " 4 pr. w. a. los 56 1/2 l.	99 —	100 —	
3. Listy dłużne za 100 zł.			
Gal. g. Kar. Lud. (dawniej 3 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	52 —	—	
Listy dłużne g. Z. kr. w. a. w likwidacyi	45 —	—	
" " 2 1/2 pr. w. a. w likwidacyi	—	—	
4. Obligacje za 100 zł.			
Gal. g. Kar. Lud. 5 pr. m. k.	104 20	105 20	
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	100 —	101 —	
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	104 —	105 —	
Pol. kred. kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	96 74	98 —	
Pol. kred. kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	18 25	20 25	
Gal. g. Kar. Lud. 5 pr. m. k.	29 —	32 —	
5. Obligacje za 100 zł.			
Banku austro-węgierskiego 5 pr. m. k.	104 20	105 20	
Banku krajowego 5 pr. m. k.	100 —	101 —	
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	104 —	105 —	
Pol. kred. kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	96 74	98 —	
Pol. kred. kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	18 25	20 25	
Gal. g. Kar. Lud. 5 pr. m. k.	29 —	32 —	
6. Obligacje za 100 zł.			
Banku austro-węgierskiego 5 pr. m. k.	104 20	105 20	
Banku krajowego 5 pr. m. k.	100 —	101 —	
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	104 —	105 —	
Pol. kred. kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	96 74	98 —	
Pol. kred. kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	18 25	20 25	
Gal. g. Kar. Lud. 5 pr. m. k.	29 —	32 —	
7. Obligacje za 100 zł.			
Banku austro-węgierskiego 5 pr. m. k.	104 20	105 20	
Banku krajowego 5 pr. m. k.	100 —	101 —	
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	104 —	105 —	
Pol. kred. kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	96 74	98 —	
Pol. kred. kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	18 25	20 25	
Gal. g. Kar. Lud. 5 pr. m. k.	29 —	32 —	
8. Obligacje za 100 zł.			
Banku austro-węgierskiego 5 pr. m. k.	104 20	105 20	
Banku krajowego 5 pr. m. k.	100 —	101 —	
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	104 —	105 —	
Pol. kred. kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	96 74	98 —	
Pol. kred. kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	18 25	20 25	
Gal. g. Kar. Lud. 5 pr. m. k.	29 —	32 —	
9. Obligacje za 100 zł.			
Banku austro-węgierskiego 5 pr. m. k.	104 20	105 20	
Banku krajowego 5 pr. m. k.	100 —	101 —	
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	104 —	105 —	
Pol. kred. kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	96 74	98 —	
Pol. kred. kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	18 25	20 25	
Gal. g. Kar. Lud. 5 pr. m. k.	29 —	32 —	
10. Obligacje za 100 zł.			
Banku austro-węgierskiego 5 pr. m. k.	104 20	105 20	
Banku krajowego 5 pr. m. k.	100 —	101 —	
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	104 —	105 —	
Pol. kred. kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	96 74	98 —	
Pol. kred. kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	18 25	20 25	
Gal. g. Kar. Lud. 5 pr. m. k.	29 —	32 —	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 15 grudnia 1886.

I. Dług państwa. płaca żądają		płaca	żądają
		waluta austr.	zł.
Jednolity dług państwa w banknot.	83 —	83 15	
„ „ listop. ad	83 —	83 20	
„ „ sierpień	83 —	83 20	
Jednolity dług państwa w srebrze.	83 50	83 70	
„ „ styczeń-lipiec	83 50	83 70	
„ „ kwiecień-październik	83 50	83 80	
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	181 25	182 —	
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	133 75	139 —	
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	139 50	140 —	
" " 1864 po 100 zł.	167 25	167 75	
" " 1864 po 50 zł.	166 50	167 —	
Renty Com. po 42 lir. austr.	57 —	59 —	
Listy zastaw. dom. państw. po 120 zł. 5 pr.	100 70	100 90	
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	113 15	113 85	
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	113 15	113 85	
II. Obligacje indemn. (za 100 zł. m. k.)			
Czech	109 —	—	
Bukowiny	104 50	—	
Galicyi	104 50	105 —	
Nizszej Austrii	109 —	110 —	
Siódmiogrodu	104 60	105 20	
Węgier	104 80	105 20	
III. Akcje			
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	115 —	115 40	
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	297 50	297 90	
Nizszo-aust. tow. eskont. po 500 zł.	547 —	551 —	
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—	
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—	—	
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—	—	
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	246 50	246 90	
Banku austro-węgierskiego a 600 zł.	882 —	884 —	
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—	—	
Aust. Tow. żegluga par. dan. po 500 zł. m. k.	384 —	386 —	
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m. k.	—	—	
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—	
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	335 —	338 3	
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. w. a.	195 —	195 50	
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. w. a.	2 075	41 25	

IV. Listy zastawne losowane.		płaca	żądają
		waluta austr.	zł.
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	253 —	253 40	
Polud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	195 50	196 —	
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	176 —	176 50	
V. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)			
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101 25	101 75	
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. a.)	101 —	101 70	
a 300 zł. 5 pr. w srebrze	101 —	101 70	
Kol. pól. po 100 zł. w. a.	99 40	99 80	
po 100 zł. w. a.	116 30	116 80	
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881	100 80	101 20	
„ „ 4 1/2 pr. w. a.	99 25	99 50	
„ „ (Jarosław-Sokal)	99 25	99 50	
Kol. lwow.-czern.-jas. III. emis. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	82 80	83 20	
„ „ 4 pr. w srebrze z r. 1884	93 50	94 —	
„ „ 4 pr. w srebrze z r. 1878	—	—	
„ „ 4 pr. w srebrze z r. 1878	—	—	
Węg. gal. kol. a 200 zł. 4 pr. w. a.	101 10	101 50	
VI. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)			
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179 25	179 75	
Clarego po 40 zł. m. k.	43 25	44 —	
Tow. żel. par. na Dunaj po 100 zł. m. k.	117 —	118 —	
„ „ 4 pr. w. a.	24 —	—	

Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18 60	19 —
Polczyka miasta Lublany po 20 zł.	20 60	21 —
Polczyka miasta Budy do 40 zł. w. a.	46 —	47 —
Półnego po 40 zł. m. k.	42 25	43 75
Czerwen. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	14 60	14 85
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9 60	9 75
Fundacya szpitala Arcyksi. Rudolfa		
po 10 zł. w. a.	19 35	19 75
Salma po 40 zł. m. k.	59 —	59 60
St. Genois po 40 zł. m. k.	59 —	59 50
Polczyz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	30 75	—
Pol. Tryestu po 100 zł. m. k.	137 50	138 —
„ „ po 50 zł. w. a.	68 50	69 0
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33 —	33 50
Windischgrätza po 30 zł. w. a.	46 50	47 5
7. Wskazanie (za 100 zł. w. a.)		
Augsburg na 100 zł. w. p.	—	—
Berlin za 100 mark w. p.	—	—
Frankfurt za 100 mark w. p.	—	—
Ramburg za 100 mark w. p.	—	—
Londyn za 10 funt. w. p.	125 70	126 —
Paryż za 100 fr.	49 52 50	49 60 —
VIII. Wskazanie (za 100 zł. w. a.)		
Dukat cesarski men.	5 94 —	5 96 —
„ pełnej wagi	5 93 —	5 94 —
Korona	—	—
30-frankówka	9 93 —	9 94 —
Rosyjski imperyal	10 38 —	10 30 —
Talar związkowy	—	—
Rebro	—	—
IX. Wskazanie (za 100 zł. w. a.)		
Z twórczej izby handiowej i przemysłowej.		
Telegrafowany kurs wiedeński		
dnia 16 grudnia 1883.		
Jednoty długi państwa w banknotach	złr.	ct.
„ „ w srebrze	82	85
„ „ w złocie	83	40
5 proc. austr. renta marcowa	112	15
Akcy banku wiedeńskiego	100	10
„ „ kredytowego	93	—
Londyn	233	10
Napoleonodor	125	75
Dukat cesarski men.	9	24
„ „ pełnej wagi	5	6
„ „ 1/2 wagi	4	72

L. 13569 (8837 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia iż celem zaspokojenia sumy 50 złr. wa. zpn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Bochni w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż połowy posiadłości lwh. 36 gm. kat. Krzyżanowice wielkiej objętej długu Jana Gadowskiego oraz realności lwh. 16 gm. kat. Gawłów Józefa Mularza własnej, w trzech (3) terminach mianowicie dnia 10 stycznia i 10 lutego i 10 marca 1887 każdym razem o 10 godz. przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Trybulec w Bochni.
Wadyum wynosi 72 złr. aw.
Bochnia, dnia 28 października 1886.

L. 6286 (9022 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia należnych rat i resztujących kapitału dłużnego w łącznej ilości 2500 złr. aw. zpn. na rzecz galic. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lwh. 97 ks. gr. gm. kat. Wola Batorska objętej a własność dłużników Jana Biernata i Katarzyny Biernatowej 2 Tordniowej stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych dnia 21 grudnia 1886, dnia 21 stycznia 1887 i dnia 22 lutego 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 6500 złr.

Wadyum zaś 650.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomicze dnia 9 listopada 1886.

L. 10782 (8914 2—3)
Wadowicki c. k. sąd powiatowy delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w kwocie 200 złr. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 11 stycznia, 8 lutego i 8 marca 1887 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjną licytacją realności lwh. 15 i 16 w księdze gruntowej gminy Lgota na Jana i Agatę Witków zapisanych. Cena wywołania 600 złr. Wadyum 60 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowie, 23 października 1886.

L. 11856 (8789 2—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 11 stycznia i 10 lutego 1887 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 15 marca 1887 nawet poniżej takowej ale nie niżej sumy długów, licytacja realności l. 305 wy. hip. 217 w Zalesu Pawła Melny czuka własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego pto 81 złr. zpn.

Cena wywołania 350 złr.

Wadyum 35 złr.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszej registraturze. Nieznanych wierzycieli kuratorem adwokat dr. Czackowski.

Czortków, 11 października 1886.

L. 8243 (8958 2—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 11 stycznia 1887, i 8 lutego 1887, powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 8 marca 1887, nawet poniżej takowej licytacja realności pod lk. 273 w Turcie niestabularnej, Jankla Wolf własnej, na rzecz Wolfa Kopla pto 825 złr. zpn.

Cena wywołania 1200 złr. wadyum 120 złr.

Resztę warunków, akt opisanie i oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze. Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Teliszewskiego w Turcie.

Turka, dnia 5 listopada 1886.

L. 13391 (8988 2—3)
C. k. sąd pow. miejs. del. w Kołomyi przeprowadzi dnia 12 stycznia 1887 i dnia 15 lutego 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową sprzedaż realności pod lk. 128 w Siemakowcach nad Prutem położoną wedle wykazu hipot. l. 553 do Stefana Czajkowskiego należąca w celu zaspokojenia 17 rat do 9 złr. i resztującego kapitału 25 złr. 6 cent. zpn. na rzecz c. k. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji.

Do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 15 lutego 1887 o 3 godzinie popołudniu.

Zakład wynosi 70 złr.

Kurator niewiadomych wierzycieli adwokat kraj. Herdliczka. Inne warunki w tutejszej registraturze złożone.

Kołomyja, dnia 5 września 1886.

L. 14242 (8651 2—3)
Sąd miejsko delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 14 stycznia 1887 15 lutego 1887 i 18 marca 1887, o godzinie

10 przed południem, odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 168/2 w Boguchwale położonej wedle wyk. hip. 5 spadkobierców Antoniego Busza własnej na rzecz Leiby Katter o 200 złr. aw. zpn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1005 złr. aw. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 101 złr. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, 31 października 1886.

B. 19465 (8626 2—3)
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody wird bekannt gemacht, daß in der Execution Angelegenheit der österr. ung. Bank in Wien wider die Stadtgemeinde Brody zur Einbringung der Restforderung von 39.408 fl. 09 fr. ö. W. f. R. G. am 19 Jänner 1887, 22 Februar 1887, und 29 März 1887 jedesmal um 10 Uhr Vormittags in B. Nr. III. exekutive öffentliche Feilbietung der zu Gunsten der Stadtgemeinde Brody intabulierten Realität Nr. 801 Grundbuchs Einlage Nr. 154 der Katastralgemeinde Brody mit dem stattfinden wird, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität nicht unter dem Ausrufungspreise, beim dritten Termine auch unter demselben, jedoch um solchen Preis der der Gesamtsumme aller intabulierten Hypothekarforderungen gleichen würde verkauft werden, sollte ein solcher Preis nicht erzielt werden, als dann wird zur Festsetzung erleichternden Feilbietungsbedingungen die Tagfahrt auch den 29 März 1887 um 4 Uhr Nachmittags in B. Nr. III. mit dem bestimmt, daß diejenigen Interessenten, welche nicht erscheinen werden, als dem Antrage der Mehrheit der erscheinenden Interessenten beitreten angesehen werden.

Ausrufungspreis bildet der Schätzungswert 21365 fl. 75 fr. ö. W., das Badium wird auf 10 % des Ausrufungspreises, also auf 2136 fl. 57 1/2 fr. ö. W. festgesetzt.

Sämtliche Feilbietungsbedingungen, Grundbuchsauszug und Schätzungsakt liegen in der Registratur zur Einsicht.

Für alle Hypothekargläubiger, welche auf der feilbietenden Realität nach dem 27 Juli 1886 ein Hypothekenrecht erworben haben, oder denen aus einem anderen Grunde die gerichtlichen Verordnungen nicht zugestellt werden können, wird zum Curator Adam Studziński ernannt.

Brody, am 11 October 1886.

B. 17467 (8623 2—3)
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody wird bekannt gemacht, daß in der Execution Angelegenheit der österr. ung. Bank in Wien wider die Stadtgemeinde Brody wegen Einbringung der Restforderung von 36408 fl. 09 fr. ö. W. f. R. G. am 19 Jänner 1887, 22 Februar 1887 und 29 März 1887, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in B. Nr. III. exekutive öffentliche Feilbietung der zu Gunsten der Stadtgemeinde Brody intabulierten Realität Cons. Nr. 674 Grundbucheinlage Nr. 156 der Katastralgemeinde Brody mit dem stattfinden wird, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität nicht unter dem Ausrufungspreise beim dritten Termine auch unter demselben, jedoch um solchen Preis der der Gesamtsumme aller intabulierten Hypothekarforderungen gleichen würde verkauft werden, sollte ein solcher Preis nicht erzielt werden, als dann wird zur Festsetzung erleichternden Feilbietungsbedingungen die Tagfahrt auf den 29 März 1887 um 4 Uhr Nachmittags in B. Nr. III. mit dem bestimmt, daß diejenigen Interessenten, welche nicht erscheinen werden, als dem Antrage der Mehrheit der erscheinenden Interessenten beitreten angesehen werden.

Ausrufungspreis bildet der Schätzungswert 4079 fl. ö. W., das Badium wird auf 10 % des Ausrufungspreises, also auf 407 fl. 90 fr. festgesetzt.

Sämtliche Feilbietungsbedingungen, Hypothekerauszug und Schätzungsakt liegen in der Registratur zur Einsicht.

Für alle Hypothekargläubiger, welche auf der feilbietenden Realität nach dem 11 August 1886 ein Hypothekenrecht erworben haben oder denen aus einem anderen Grunde die gerichtlichen Verordnungen nicht zugestellt werden können wird Adam Studziński aus Brody zum Curator ernannt.

Brody, am 11 October 1886.

B. 15975 (8625 1—3)
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody wird bekannt gemacht, daß in der Execution Angelegenheit der österr. ung. Bank in Wien wider die Stadtgemeinde Brody zur Einbringung der Restforderung von 36408 fl. 09 fr. ö. W. f. R. G. am 19 Jänner 1887, 22 Februar 1887 und 29 März 1887, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in B. Nr. III. exekutive öffentliche Feilbietung der zu Gunsten der Stadtgemeinde Brody intabulierten Realität Nr. 802, 803 und 804 Grundbucheinlage Nr. 155 der Katastralgemeinde Brody mit dem stattfinden wird, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität nicht unter dem Ausrufungspreise beim dritten Termine auch unter demselben jedoch um solchen Preis der der Gesamtsumme aller intabulierten Hypothekarforderungen gleichen würde, verkauft werden sollte um solcher Preis nicht erzielt werden, als dann wird zur Festsetzung erleichternden Feilbietungsbedingungen die Tagfahrt auf den 29 März 1887, um 4 Uhr Nachmittags in B. Nr. III. mit dem bestimmt, daß diejenigen Interessenten, welche nicht erscheinen werden, als dem Antrage der Mehrheit der erscheinenden Interessenten beitreten angesehen werden.

Ausrufungspreis bildet der Schätzungswert 7044 fl. 50 fr. ö. W.

Das Badium wird auf 10 % des Ausrufungspreises, also auf 704 fl. 50 fr. festgesetzt.

Sämtliche Feilbietungsbedingungen, Hypothekerauszug und Schätzungsakt liegen in der Registratur zur Einsicht.

Für alle Hypothekargläubiger, welche auf der feilbietenden Realität nach dem 11 August 1886 ein Hypothekenrecht erworben haben oder denen aus einem anderen Grunde die gerichtlichen Verordnungen nicht zugestellt werden können wird Adam Studziński aus Brody zum Curator ernannt.

Brody, am 10 October 1886.

B. 17465 (8622 1—3)
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody wird bekannt gemacht, daß in der Execution Angelegenheit der österr. ung. Bank in Wien gegen die Stadtgemeinde Brody wegen Einbringung der Restforderung von 36408 fl. 09 fr. ö. W. f. R. G. am 19 Jänner 1887, 22 Februar 1887 und 29 März 1887, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in B. Nr. III. exekutive öffentliche Feilbietung der zu Gunsten der Stadtgemeinde Brody intabulierten Realität tab. Nr. 635 Grundbucheinlage Nr. 157 der Katastralgemeinde Brody mit dem stattfinden wird, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität nicht unter dem Ausrufungspreise beim dritten Termine

auch unter demselben jedoch um solchen Preis der der Gesamtsumme aller intabulierten Hypothekarforderungen gleichen würde, verkauft werden, sollte ein solcher Preis nicht erzielt werden, als dann wird zur Festsetzung erleichternden Feilbietungsbedingungen die Tagfahrt auf den 29 März 1887, um 4 Uhr Nachmittags in B. Nr. III. mit dem bestimmt, daß diejenigen Interessenten, welche nicht erscheinen werden, als dem Antrage der Mehrheit der erscheinenden Interessenten beitreten angesehen werden.

Ausrufungspreis bildet der Schätzungswert 80700 fl. ö. W.

Das Badium wird auf 5 % des Ausrufungspreises, also auf 4035 fl. ö. W. festgesetzt.

Sämtliche Feilbietungsbedingungen, Hypothekerauszug und Schätzungsakt in der Registratur zur Einsicht.

Für alle Hypothekargläubiger, welche auf der feilbietenden Realität nach dem 27 April 1886 ein Hypothekenrecht erworben haben, oder denen aus einem anderen Grunde die gerichtlichen Verordnungen nicht zugestellt werden können wird Adam Studziński aus Brody zum Curator ernannt.

Brody, am 9 October 1886.

B. 17466 (8624 1—3)
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody wird bekannt gemacht, daß in der Execution Angelegenheit der österr. ung. Bank in Wien wider die Stadtgemeinde in Brody zur Einbringung der Restforderung von 36408 fl. 09 fr. ö. W. f. R. G. am 19 Jänner 1887, 22 Februar 1887 und 29 März 1887, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in B. Nr. III. exekutive öffentliche Feilbietung der zu Gunsten der Stadtgemeinde Brody intabulierten Realität Nr. 1312 Grundbucheinlage Nr. 160 der Katastralgemeinde Brody mit dem stattfinden wird, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität nicht unter dem Ausrufungspreise, beim 3ten Termine auch unter demselben jedoch um solchen Preis der der Gesamtsumme aller intabulierten Hypothekarforderungen gleichen würde verkauft werden, sollte ein solcher Preis nicht erzielt werden, als dann wird zur Festsetzung erleichternden Feilbietungsbedingungen die Tagfahrt auf den 20 März 1887, um 4 Uhr Nachmittags in B. Nr. III. mit dem bestimmt, daß diejenigen Interessenten, welche nicht erscheinen werden, als dem Antrage der Mehrheit der erscheinenden Interessenten beitreten angesehen werden.

Ausrufungspreis bildet der Schätzungswert 7085 fl. ö. W.

Das Badium wird auf 10 % des Ausrufungspreises, also auf 708 fl. 50 fr. ö. W. festgesetzt.

Sämtliche Feilbietungsbedingungen, Hypothekerauszug und Schätzungsakt liegen in der Registratur zur Einsicht.

Für alle Hypothekargläubiger, welche auf der feilbietenden Realität nach dem 11 August 1886 ein Hypothekenrecht erworben haben oder denen aus einem anderen Grunde die gerichtlichen Verordnungen nicht zugestellt werden können wird Adam Studziński aus Brody zum Curator ernannt.

Brody, am 11 October 1886.

B. 15975 (8625 1—3)
Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody wird bekannt gemacht, daß in der Execution Angelegenheit der österr. ung. Bank in Wien wider die Stadtgemeinde Brody zur Einbringung der Restforderung von 36408 fl. 09 fr. ö. W. f. R. G. am 19 Jänner 1887, 22 Februar 1887 und 29 März 1887, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in B. Nr. III. exekutive öffentliche Feilbietung der zu Gunsten der Stadtgemeinde Brody intabulierten Realität Nr. 802, 803 und 804 Grundbucheinlage Nr. 155 der Katastralgemeinde Brody mit dem stattfinden wird, daß beim ersten und zweiten Termine diese Realität nicht unter dem Ausrufungspreise beim dritten Termine auch unter demselben jedoch um solchen Preis der der Gesamtsumme aller intabulierten Hypothekarforderungen gleichen würde, verkauft werden sollte um solcher Preis nicht erzielt werden, als dann wird zur Festsetzung erleichternden Feilbietungsbedingungen die Tagfahrt auf den 29 März 1887, um 4 Uhr Nachmittags in B. Nr. III. mit dem bestimmt, daß diejenigen Interessenten, welche nicht erscheinen werden, als dem Antrage der Mehrheit der erscheinenden Interessenten beitreten angesehen werden.

Ausrufungspreis bildet der Schätzungswert 7044 fl. 50 fr. ö. W.

Das Badium wird auf 10 % des Ausrufungspreises, also auf 704 fl. ö. W. festgesetzt.

Sämtliche Feilbietungsbedingungen, Hypothekerauszug und Schätzungsakt liegen in der Registratur zur Einsicht.

Für alle Hypothekargläubiger, welche auf der feilbietenden Realität nach dem 28 Juli 1886 ein Hypothekenrecht erworben haben oder welchen aus einem anderen Grunde die gerichtlichen Verordnungen nicht zugestellt werden können wird Adam Studziński aus Brody zum Curator ernannt.

Brody, am 11 October 1886.

L. 6286 (8999 3—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 15 grudnia 1886 i 19 stycznia 1887 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 23 lutego 1887 nawet poniżej takowej jednakże nienizszej zahipotekowanych wierzytelności według wyk. hip. l. 79 gminy Dąbrowka ruska Franciszka Rogosza własnej na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie o 15 złr. 94 ct. wa. i 188 złr. 23 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 600 złr. wa., wadyum 60 złr. wa.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dra Flakowicza.

Sanok, dnia 30 września 1886.

L. 12491 (8769 3—3)
C. k. sąd powiatowy m. del. podaje o wiadomości, że na rzecz gal. Zakładu kredytowego włość w likwidacji pto 99 złr. 13 ct. z pn. odbędzie się licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Fedia Hryniowa własnej w Wykietynie położonej, wedle wyk. hip. 358 w całości i wyk. hip. 356 gminy Wykietynce w połowie napowyszego dłużnika zapisanej, wyjąwszy 4 ar. 66 mtr. z p. gr. L. (2320/7) wyk. hip. 356 objętej, na rzecz przedsiębiorstwa budowy gal. kolei transversalnej wywłaszczonych w dniu 11 stycznia 1887, o godz. 9 rano w tus. biurze II.

Cena oszacowania pierwszej 150 złr., drugiej 50 złr.

Wadyum 5 pre. ceny oszacowania.

Obie realności nie będą sprzedane poniżej sumy wierzytelności uprzywilejowanych i zahipotekowanych.

Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzane być mogą w tutejszósądowej registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli hipot. jest adw. dra Buczyński z zastępstw. dra Wurzla.

Stanisławów, 22 października 1886.

L. 15565 (8912 3—3)
C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu podaje o wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Stefanowi Pawliszowi o zapłacenie sumy 400 złr. przeprowadzoną zostanie 12 stycznia 1887 o godzinie 10 przed południem w sądzie biuro nr. 27 sprzedaż realności dłużnika w Jaksmanicach położonej wyk. hip. l. 179 ks. gr. gminy Jaksmanice objętej.

Cenę wywołania która jest ceną szacunkową stanowi kwota 900 zł. wadyum 19 pre. tej sumy.

Na powyższym terminie realność za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dra Skórskiego.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 17 października 1886.

L. 15564 (8911 3—3)
C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu podaje o wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Maryannie Czabanowej o zapłacenie sumy 400 złr. przeprowadzoną zostanie dnia 12 stycznia 1887 o godzinie 10 przed południem w sądzie biuro nr. 27 sprzedaż realności dłużniczki w Jaksmanicach położonej wykazem hipotecznym l. 21 ks. gr. gminy Jaksmanice objętej.

Cenę wywołania która jest ceną szacunkową stanowi kwota 1000 złr. wadyum 10 pre. tej sumy.

Na powyższym terminie realność za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dra Czajkowskiego.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze sądowej.

Przemyśl, 17 października 1886.

L. 7155 (8959 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kred. ziemskiego w Krakowie w kwocie 238 złr. 32 ct. w dniach 17 stycznia, 22 lutego i 22 marca 1886 w sądzie o godzinie 9 rano realność pod l. 181 w Wieliczce przez publiczną licytację sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 1575 złr., zakład 157 złr.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacji przegladnąć wolno w registraturze sądu.

O tem zawiadamia sąd interesowanych, którymby rezolucja licytacyjna doręczona być nie mogła, lub którzyby po dniu 30 września 1886, do hipoteki weszli do rąk kuratora notariusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

C. k. sąd powiatowy Wieliczka, dnia 14 listopada 1886.

L. 7538 (8926 3—3)
Zbarazki sąd powiatowy uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Iwana Renety w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się dnia 11 stycznia 1887, dnia 11 lutego 1887 i dnia 15 marca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 163 w Czernichowcach położonej, wedle wykazu hipotecznego 334 księgi gruntowej dla gminy kat. Czernichowce, Romana Komaryńskiego własnej.
Na pierwszych dwóch terminach rzeczona realność sprzedaną będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 870 zł., zaś na drugim także niżej takowej wszakże nie niżej ogólnej sumy ciężarów hipotecznych.
Wadyum wynosi 43 zł. 50 ct.
Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 15 kwietnia 1887, godz. 10 rano.
Dnia 18 października 1886.

L. 17971 (8643 3—3)
Ck. sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kred. ziemskiego w Krakowie w sumie 9824 zł. 22 ct. z należ. dodatkami dozwolona jest sprzedaż egzekucyjna dóbr Zielona czyli Ławki w powiecie Dąbrowskim położonych, do Joanny Jeszkowskiej należących.
Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach, a mianowicie w dniu 7 stycznia 1887, w dniu 4 lutego 1887 i w dniu 4 marca 1887, każdym razem o g. 10 przed południem.
Cenę wywołania stanowić będzie wartość przyjęta przy udzieleniu pożyczki w ilości 22832 zł. wa., poniżej której sprzedaż w pierwszych dwóch terminach nie nastąpi.
W terminie trzecim nastąpi sprzedaż za cenę niższą, atoli nie poniżej 20.000 zł. w. a.
Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi 2283 zł.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.
Dla niewiadomych wierzycieli zamianowanym został kuratorem adwokat dr. Gustaw Holcer, z substytucją adw. dra Jana Steca.
W Tarnowie, dnia 18 listopada 1886.

L. 4168 (8952 5—3)
B. k. sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza, że na zaspokojenie należności Skarbu Państwa 202 zł. 74 ct. a. w. z pn. w d. 11 stycznia 1887 i 8 lutego 1887, zawsze o godzinie 11 przed południem w zabudowaniu sądowym przedsięwzięcie przymusową licytację sprzedaż 1/4 części realności Mosesa Itzka Scharsteina własnej, w Uściu biskupim pod lk. 12 położonej, ciału tabularne wyk. wip. l. 649 ks. gr. gminy katastralnej Uście biskupie objęte stanowiącej z parceli budowlanej l. 175/2 się składającej i to tylko wyżej ceny szac. oraz wywołanie 24 zł.
Na wypadek zaś, gdyby terminu powyższe bez skutku upłynęły, wyznacza się dzień 28 lutego 1887 o godzinie 9 rano do ułożenia warunków ułatwiających na który się strony zawyżają z tem, że po terminie tym dopiero trzeci termin licytacyjny wyznaczony będzie.
Wadyum wynosi 2 zł. 40 ct.
Resztę warunków wyciąg tabularny, akt oszacowania są do przejżenia w registraturze.
Mielnica, 14 sierpnia 1886.

L. 41461 (9008 3—3)
C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu w Kołomyi ogłasza, że w drodze publicznej licytacji jest do nadania hurtowna sprzedaż tytoniu i drobna sprzedaż znaczków stemplowych, tudzież blankietów wekslowych w Horodence.
Obrót tytoniowy po cenie taryfowej wynosił w czasie od 1 października 1885 do końca września 1886 38672 zł. — ct. zaś znaczków stempl. i blankietów wekslowych 7027 zł. 46 ct. razem 45799 zł. 46 ct.
Władza skarbową zastrzega sobie jednak wybór między oferentami uwzględniając jednak najkorzystniejsze warunki dla skarbu.
Pisemne oferty zaopatrzone znaczkiem stempl. na 50 ct. i w wadyum 180 zł. można wnieść najdalej do dnia 5 stycznia 1887 do 2giej godziny popołudniu na ręce naczelnika ck. powiatowej Dyrekcji skarbu w Kołomyi.
Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Kołomyi i w c. k. Nadzorach straży skarbowej w Kołomyjskim powiecie skarbowym.
C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.
Kołomyja, dnia 11 grudnia 1886.

L. 7819 (9000 3—3)
Ck. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 17 złr. 30 ct. aw. z pn. przez Dawida Schachta, przeciw Mikołajowi Słeciów wyważonej, przedsięwzięcie w tusadowej kancelaryi w dniach 21 grudnia 1886, 27 stycznia i 24 lutego 1887, każdorazownie o godz. 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużników pod l. k. 227 w Dmytrzu Starostwie lwowskim pol. wyk. hip. l. 271 objętej.
Cenę wywołania stanowi wartość szac. 1164 zł.
Poręczne 117 zł.
Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, a gdyby takowej nie ofiarowana, ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin 22go marca 1887, o godzinie 10tej przed południem.
Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 5 czerwca 1885 uzyskali ustanawia się p. Filipa Simona ze Szczerca kuratorem.
Resztę warunków licyt., wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.
Szczerzec, 2 września 1886.

L. 6198 (8940 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia hipotekowanej wedle Dom. IV. pars. 2 pag. 77 i 219 i Dom. VI. pag. 141 nr. 7 on. pretensyi tj trzech rat po 226 złr. 80 ct. wa. z pn. na rzecz c. k. uprz. gal. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie z pn. odbędzie się w zabudowania tegoż sądu w sali nr. 12 w dniach 17 stycznia 1887 i 23 lutego 1887, każdym razem o godz. 10 przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 160/193 i 193a w Brzeżanach położonych, wedle Dom. IV. pars. 2 pag. 77 n. 8 haer. ipag. 219 n. 10 haer. tudzież Dom. VI. pag. 141 n. 13 haer. własności Sary Preis w 1/4 części, a Mechla Kohna, względnie tegoż masy konkursowej w 3/4 częściach stanowiących.
Cena wywołania wynosi 8500 złr., niżej której na powyższych terminach sprzedaż nie nastąpi.
Wadyum ustanowione na kwotę 850 złr. w. a.
Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć by chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowejby nie chcieli wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.
W razie niesprzedania powyższych realności na wyznaczonych terminach wzywa się wierzycieli na dzień 23 lutego 1887 o godz. 4 po południu do ułożenia łatwiejszych warunków z uwagą, żej nieobecni jako do większości obecnych przystępujący uważani będą.
Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.
O rozpisaniu licytacji uwiadamia się strony interesowane, a tych którzyby dopiero po dniu 19 sierpnia 1886 jako dniu uzupełnienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsza w tej sprawie zapasć mające, z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego kuratora adw. dra Madeyskiego z substytucją adw. dra Holzera z Brzeżan i przez edykt niniejszy.
Brzeżany, dnia 6 listopada 1886.

L. 7530 (8887 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Joanny Syferowej w kwocie 4000 złr. m. k. w dniu 14 stycznia 1887 w sądzie o godzinie 9 rano, realność pod l. 33 w Wieliczce przez publiczną licytację sprzedaną będzie.
Cena wywołania wynosi 13097 złr. 70 ct.
Zakład 1310 złr.
Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacji przegladnąc wolno w registraturze sądu.
O tem zawiadamia sąd interesowanych, tych którymby rezolucja licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 14 lutego 1886 do hipoteki weszli do rąk kuratora notaryusza Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.
C. k. sąd powiatowy
Wieliczka, dnia 20 listopada 1886.

L. 5297 (8842 2—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 7 stycznia, 7 lutego 1887, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 7 marca 1887, nawet poniżej takowej licytacja realności l. 287/89 w Turce według wykazu

hip. l. 696 gminy kat. Turka Metija Tymczuk vel Tymkam własnej na rzecz c. k. uprz. gal. zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi pto 25 rat po 9 złr. aw. zpn. Cena wywołania 250 złr. a. w. Wadyum 25 złr. aw.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusadowej registraturze dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratora naczelnika gminy Turka Wasyla Czerwińskiego.
Wrazie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych, termin na dzień 4 kwietnia 1887 godzinie 10 rano.
Gwoździec, 20 listopada 1886.

L. 13531. (8838 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia iż celem zaspokojenia sumy 115 zł. wa. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. w. h. 38 gm. kat. Podedworze objętej dłużniczką Józefy Kutowej własnej w trzech terminach a mianowicie dnia 10 stycznia, 10 lutego i 10 marca 1887 każdym razem o 10 godz. przedpołudniem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Komar w Bochni.
Wadyum wynosi 12 zł. w. a.
Bochnia, dnia 20 października 1886.

Upadłości.

L. 17523 (8981 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Mojżesza Naglera handlarza skór w Tarnopolu a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.
Komisarzem konkursowym ustanawia się p. radcę sądu Kr. Lewickiego a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dra Bindera.
Wierzycieli wzywa się niniejszem aby na terminie dnia 20 grudnia 1886 przed komisarem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.
C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 9 lutego 1887, bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisara konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 23 lutego 1887 o godzinie 10 z rana w biurze komisara konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.
Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłużyć prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.
Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisara konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.
Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.
Tarnopol, dnia 9 grudnia 1886.

L. 11672 (9016)
Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiłorowej Jakóba Berglassa, że przedłożył zarządcą projekt rozdziału funduszków, który u komisara konkursowego lub u zawiadowcy adwokata Baumfelda może być przegladnięty.
Uwagi nad projektem rozdziału można wnieść do dnia 20 grudnia 1886 a do rozpraw nad uwagami wyznaczam termin na dzień 23 grudnia 1886 godzinie 10 rano w biurze nr. 15 gmachu sądowego.
Przemyśl, 11 grudnia 1886.
Komisarz konkursowy.

L. 17099 (9017 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Przemyśle otwiera konkurs na wszelki ruchomy, gdzie-

kolwiek znajdujący się i na cały nieruchomości w krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje znajdujący się majątek Wolfa Bombach kupca towarów bławatnych w Przemyśle i mianuje c. k. adjuńka sądu tut. pana Ludwika Hubla komisarzem konkursowym, zaś c. k. notaryusza p. Frankowskiego komisarzem inwentaryalnym, polecając ostatniemu ażeby opieczutowanie i spisanie masy konkursowej natychmiast przedsięwziął.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej, mianuje się p. adw. dra Czaykowski i wszystkich wierzycieli wzywa ażeby na terminie dnia 30 grudnia 1886 o 10 godzinie rano z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub wyboru nowego tudzież wyboru tegoż zastępcy wreszcie dla wyboru wydziału wierzycieli w obec komisara konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej, wyznacza się termin do 10 lutego 1887 w którym terminie wszyscy którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swe chociażby się nawet o nie spór już toczył w sądzie tut. a to tem pewniej zgłosić mają, ileż ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie na dzień 3 marca 1887 niniejszem wyznaczonym, który to termin zarazem ustanawia się jako termin do możliwego zawarcia ugody, winni wierzyciele plynność zgłoszonych poprzednio wierzytelności oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjsię mają w obec komisara konkursowego wykazać.

Na tymże terminie wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy Gazety Lwowskiej.

Przemyśl, 13 grudnia 1886.

L. 32462 (8871 3—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie § 198 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Stanisława Sokołowskiego, właściciela handlu kornowego i win w Krakowie, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ord. konkurs. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarem konkursowym ustanawia się pana Ludwika Krzyżanowskiego radcę sądu krajowego, a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dra Dominika Markiewicza z substytucją pana adwokata dra Henryka Schoena.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie d. 21 grudnia 1886, o 10 rano przed komisarem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 31 stycznia 1887 w ck. sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacji konkur. unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 15 lutego 1887, o godz. 10 rano w biurze komisara konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłużyć prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie, lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisara konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostalby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, 7 grudnia 1886.

L. 794 (8927 3—3)
W skutek polecenia ck. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 16 stycznia 1885 do l. 9388 jako sądu konkursowego w masie konkursowej Meilecha Labinera celem

ustanowienia stałego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i celem wyboru członków wydziału wierzyteli niemniej ceny przeprowadzenia likwidacji wszystkich do tejże masy zgłoszonych wierzyteli wzywam wszystkich wierzyteli po raz trzeci, aby się na dniu 28 grudnia 1886 o godz. 9 przed poł. w tut. sądzie jawni.

C. k. sąd powiatowy.
Zborów, dnia 27 paźdz. 1886.

L. 29 (8949 3—3)
W skutek uchwały wydziału wierzyteli tudzież zarządcy masy i krejczyarza Samsona Steina wyznacza się celem powzięcia osatecznej uchwały co do sprzedaży do tąd niezrealizowanych wierzyteli i majątku ruchomego jako też nieruchomości w myśl §. §. 144, 146 i 148 ust. konk. niemniej do ukończenia likwidacji zgłoszonych pretensji termin na dzień 29 grudnia 1886, o 9 godz. rano, na który wszystkich wierzyteli tej masy konkursowej zawiadam.

Kossów, 10 listopada 1886.

Komisarz konkursowy.

L. 17286 (8975 3—3)
Sprostowanie edyktu.
Ck. sąd obwodowy w Tarnopolu umieszczony w nr. 273, 274 i 275 „Gazety Lwowskiej” edykt z dnia 20 listopada 1886 l. 16515 w ten sposób prostuje, że zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Judy Feilicha a nie jak mylnie wydrukowano Judy Feilicha.

Tarnopol, dnia 6 grudnia 1886.

L. 12937 (8903 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Samborze ogłasza, że w sprawie konkursowej firmy handlowej J. Herschdorfera & Comp. w miejsce c. k. Radcy dra Leżańskiego, c. k. adjuktu sądu Maryana Oleńskiego komisarzem konkursowym ustanowił.

Sambor, 16 listopada 1886.

Konkursa.

L. 6674 (8963 3—3)
Przy sądzie powiatowym w Łańcucie opróżniona została kancelista do prowadzenia ksiąg gruntowych, zaś przy sądzie powiatowym w Bochni posada kancelisty z roczną płacą po 600 złr. dodatk. aktywnym po 120 złr. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.
Podania o te lub inne przy sądach kolegiatnych lub powiatowych opróżnić się mogące posady kancelistów w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnoszą do 14 stycznia 1887 o posadę w Łańcucie do Prezydium sądu obwodowego w Rzeszowie, o posadę zaś w Bochni do Prezydium sądu krajowego w Krakowie.

Sąd wyższy

Kraków, 10 grudnia 1886.

L. 34699 Konkurs (9003 2—3)
Na kilka posad asystentów pocztowych z płacą XI klasy rangi i kaucją 400 złr.
Podania należy wnieść najpóźniej do 10 stycznia 1887 w c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie.

Lwów dnia 11 grudnia 1886.

582/pr. (9028)
Celem obsadzenia jednej posady poborcy podatkowego w IX. klasie rangi i jednej ewentualnie dwóch posad kontrolorów podatkowych w X. klasie rangi ze systemizowanymi poborami służbowymi i obowiązkiem uzupełnienia kaucji służbowej do wysokości jednorocznej płacy w obrębie lwowskiej krajowej Dyrekcji skarbu, rozpisyje się niniejszym konkurs.

Ubiegający się o te posady, mają wnieść należycie udokumentowane podania w ciągu 4 tygodni w drodze przepisanej do krajowej Dyrekcji skarbu udowadniając iż zdali egzamin przepisany dla służby przy urzędach podatkowych i są należycie obznajomieni z tą służbą.

We Lwowie dn a 11 grudnia 1886.

Księgi gruntowe.

L. 95 (9015)
C. k. Komisja hipoteczna w Ropczycach ogłasza, iż wyłożyła arkusze posiadania dla gminy katastralnej Kamionka do powszechnego przejrzania.
Termin do zarzutów dnia 20go grudnia 1886.

Ropczyce, dnia 12 grudnia 1886

L. 5888 (9013)
C. k. sąd powiatowy w Dębicy wdraża niniejszym postępowanie sądowe § 19 do 34 ustawy, z dnia 19 maja 1874 l. 70 dz. pr. p. przepisane celem wydzielenia w gminie Grbiny gruntów łącznej przestrzeni 1489

kwadratowych sążni, przy założeniu nowej stacji kolejowej przez c. k. uprz. galic. kolej Karola Luowika w drodze wyłączenia nabytych, i przydzielenia z takowych obszaru 1423 kwadratowych sążni do parceli kolejowej l. 386 zaś obszaru 66 kwadratowych sążni do parceli drogowej l. 1169/2 w Grabinach. a zarazem wzywa wszystkich którzy się za ukrzywdzonych mają żądaniem kolei względem przydzielenia powyższych gruntów do drogi i do gruntów kolejowych gminę Grabiny w kierunku ze zachodu na wschód przecinających, z wolnieniem od wszelkich ciężarów, ażeby najdalej do dnia 20 lutego 1887 swe roszczenia ustnie lub pisemnie w tutejszym sądzie zgłosili. Dalej ostrzega się, że prawa rzeczowe na powyższych gruntach dopiero w dniu wywieszenia edyktu w gminach tutejszysadowym tj. 20 grudnia 1886 lub później przeciw poprzednim właścicielom nabyte, przy zapisywaniu rzeczonych gruntów do księgi kolejowej nie będą uwzględnione, że podania po upływie terminu edyktalnego wniesione, będą odrzucone i że termin ten przedłużonym być nie może.

Podanie c. k. uprz. galic. kolei Karola Ludwika de praes. 19 wrz. śnia 1886. l. 5688 wraz ze załącznikami może każdy interesowany w tutejszym sądzie przegladnąć
Dębica, 12 listopada 1886.

L. 5836 (9012)
C. k. sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że na dniu 12 czerwca 1886 do l. 3805 wniósł towarzystwo c. k. uprz. galic. kolei żelaznej Karola Ludwika we Wiedniu jako przedsiębiorca budowy kolei żelaznej Jarosławsko-Sokalskiej prośbę o wydzielenie i przeniesienie gruntów, pod kolej ostatnią w okręgu sądu tutejszego w gminach Horyniec, Wulka horyniecka i Nowiny zajętych, od ciężarów wolnych, do I. rubryki stanu majątkowego hipotecznego wykazu kolejowego dla kolei Jarosławsko-Sokalskiej w c. k. sądzie krajowym we Lwowie otwartego, tudzież o wpisanie do rubryki II. stanu majątkowego rzekomego wykazu hipotecznego kolei Jarosławsko-Sokalskiej praw rzeczowych, nabytych, na gruntach cudzych z posiadaniem kolei lub pojedynczymi gruntami kolei że lacznej połączonych.

Wzywa się więc wszystkich, którzy się danem od przedsiębiorstwa przeniesieniem gruntów kolejowych do wykazu hipotecznego lub żądaniem wpisaniem powyższych praw rzeczowych do tegoż wykazu wykazu hipotecznego za pokrzywdzonych poczytują, aby w terminie, edyktem niniejszym zakreślonym t. j. najdalej do 31 stycznia 1887 roszczenia swe do sądu tutejszego na czemu prośbę powyższego przedsiębiorstwa tutaj przejąć mogą, tem pewniej zgłosili, gdyż w przeciwnym razie roszczenia ich nie będą uwzględnione, z dniem 14 grudnia 1886 jako dniem wywieszenia edyktu w zabudowaniu sądownym lub po wywieszeniu takowego prawa rzeczowe nabyte na gruntach, do wykazu hipotecznego dla kolei żelaznej zapisać się mających, przeciwko osobom które takowe przed przedsiębiorstwem posiadały, nie będą uwzględnione w zapisywaniu tychże gruntów do księgi dla kolei żelaznych, na które okoliczność szczególną uwagę się zwraca.

Cieszanów 14 grudnia 1886.

Kuratele.

L. 67715 (8974 3—3)
C. k. sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie zawiadamia, że Józef Stelzer ze Lwowa za umysłowo chorego uznanym a kuratorem ojciec tegoż Jan Stelzer ustanowionym został.

Lwów dnia 28 listopada 1886.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw.
galicyjski akcyjny
Bank hipoteczny
kupuje i sprzedaje
wszystkie papiery wartościowe i monety
po kursie dziennym.
Zlecen a z prowincji wykonuje się odwrotną pocztą bez prowizji (7045 18 ?)

L. 1703. (9011 2—2)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady Lustratora majątków gminnych przy Wy-

dziale Rady powiatowej złoczowskiej rozpisyje się niniejszy konkurs.

Chećcy kompetować o tę posadę mają wykazać swój wiek, dotychczasowe zatrudnienie, oraz znajomość obydwóch języków krajowych.

Pierwszeństwo będą mieli ci którzy wykazą wiadomości techniczne.

Do tej posady przywiązana jest roczna pensja 720 złr. dyety za objazdki po 1 złr. 50 ct. dziennie, tudzież wynagrodzenie za podwoje do 12 ct. za kilometr.

Podania wnieść należy po Wydziału powiatowego w Złoczowie najdalej do ostatniego stycznia 1887 r.

Wydział powiatowy
Złoczów, dnia 9 grudnia 1886.

Założony
w roku 1841
handel sukna pod firmą
Jan Wallach i Syn
Lwów Rynek l. 33.
poleca na sezon jesienno zimowy 1886
wszelkie w zakres handlu sukna i materja wełniane
dzupa sukna i materja wełniane
6382
od cen
najniższych

L. 2190. (9004 3—3)
Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia budowy dojazdu kolejowego w Krystynopolu od kończącej się drogi krajowej przy klasztorze Bernardynów do dworca kolei w Krystynopolu, i w Belzie od rynku miasta Belza do drogi stacyjnej w Belzie odbędzie się w biurze Wydziału powiatowego w Sokalu w dniu 28 grudnia 1886 o 10 godzinie rano rozprawa na podstawie ofert pisemnych.

Budowa powyższych dróg ma być uskuteczniiona w drodze przedsiębiorstwa jeneralnego najdalej do 1 października 1887.

Cena fiskalna dojazdu kolejowego w Krystynopolu 10905 złr. 79 ct. w Belzie 4976 złr. 52 ct.

Do rozprawy tej przystąpić wolno każdemu, kto używa prawa samowolności i podać może rękojmię wyznaczoną. Przepisane dowody względem osobistej kwalifikacji do zawierania kontraktu na żądanie komisji złożone być mają przy rozprawie.

Kto licytować chce nie dla siebie lecz dla kogo innego, przedłożyć ma komisji specjalną plenipotencję legalizowaną.

Oferty wniesione być mają do 6 godziny po południu dnia 27 grudnia 1886 i zaopatrzone w wadyum wynoszące 10 proc. ceny fiskalnej, przypadające na budowę tych dojazdów. W ofercie winni przedsiębiorcy podać jak najdokładniej ryczałtową cenę, po której budowę wykonać obowiązują się. Opuszczenie z ceny fiskalnej wyrażonem być musi w ofercie słowami według pewnego procentu. Każda oferta winna być przepisana marką stemplową zaopatrzona i należycie opieczętowana.

Zewnątrz oznaczoną być musi nazwiskiem lub firmą przedsiębiorcy i zawierać ma imię i nazwisko mieszkającego i zatrudnienie oferenta, oraz żadaną sumę liczbami i słowami wyraźnie wpisaną.

W wadyum nieopatrzone, po terminie wniesione, lub nie dokładne oferty, nie będą uwzględnione. Otwarcie ofert nastąpi dnia 28 grudnia 1886 o 10 godzinie rano.

Blizsze warunki robót przejrane być mogą w godzinach urzędowych w biurze Wydziału Rady powiatowej w Sokalu.

Z Wydziału Rady powiatowej
W Sokalu, dnia 2 grudnia 1886.

Prezes

Stanisław Polanowski w. r.

Sekretarz

Adolf Majewski w. r.

L. 1924. (8976 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Wydział powiatowy w Gorlicach ogłasza niniejszym konkurs na posadę Sekretarza Rady powiatowej z płacą roczną 900 złr. w. a. i dodatkiem aktywnym 300 złr. w. a. rocznie, oraz prawem do emerytury według warunków statutu emerytalnego tutejszej Rady powiatowej.

Ubiegający się mają złożyć następujące dowody kwalifikacji:

1. Świadcstwo z ukończonych nauk prawniczych w jednym z uniwersytetów państwowych.
2. Wykazać się z dotychczas pełnionych obowiązków;
3. przedłożyć metrykę chrztu.

Posada ta nadana zostanie przewidywająco na rok jeden, poczem dopiero stabilizacya nastąpić może.

Podania wnosic należy do Wydziału powiatowego w Gorlicach najdalej do 15 stycznia 1887 r.

Z Wydziału powiatowego
Gorlice, dnia 9 grudnia 1886.

Prezes: Płocki.

Młoda osoba niemka, znająca dobrze język polski, poszukuje umieszczenia jako nauczycielka języka niemieckiego. Zgłoszenia proszę łaskawie adresować: H. S. poste restante Dobromil. 9050 1—3

Wyłączne zastępstwo nadwornych fabryk
Bösendorfera

jakoteż J. HEITZMANA i SYNA.

Główny skład

dla Galicyi i Bukowiny

Fortepianów, Pianin i organów

kościelnych i pokojowych

L. MARKA

we Lwowie, Rynek l. 9.

I Pierwsza koncesyonowana

Szkola muzyczna.

Nauka gry na fortepianie w III. oddziałach:

I. Dla początkujących. II. Wyższy. III. Do wydoskonalenia gry. Nauka śpiewu solowego. Dyrekcja pośredniczy bezinteresownie w udzielaniu miejsc ukończonym nauczycielkom. Koncerta, Wieczory i Popisy dla uczenia wszystkich oddziałów bezpłatnie. Prospekt i Statuta otrzymać można w szkole. Sprzedaż fortepianów na raty miesięczne po 15 zł. Nowe Krzyżowe fortepiany od 275 zł. Wypożyczalnie od 5 zł. Zamiana używanych instrumentów. Jedynie zastępstwo organów z Ameryki. 4968

Karol Bałaban

pod

„złotym kogutem“

we Lwowie

poleca

zupełnie świeży transport

chińsko-rosyjskiej herbaty

ciemno naciągającej z wybornym smakiem i aromatyczną wonią 6195

1/2	Ko. Congo cesarskiej	złr. 2—
1/2	„ Familijnej	3—
1/2	„ Melange de Maskau	4—
1/2	„ Imperial	5—
1/2	„ Wysiewków własnego wysiewu	1-70
1/2	„ Souehong w oryginal. opakowaniu	4—

Przy odbiorze 3 ko. w jednej poostowej paczce opłacam porto do każdej stacyi poostowej w kraju.

Zamówienia na wszystkie towary przez telefon nr. 185 odsyłam, bezzwłocznie do domu i oddawa towarów jest uprawniony za towar pieniądze pobrać. Handel otwarty od godziny 7 rano do godziny 9 wieczór.

MAŚC NASKÓRNA MOULIN
W PARYŻU

Maść ta leczy wrzodziaki, pryszcze, czerwoności, krosty, węgrzy, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porośniętych włosami i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.

WIRESCIT FUNDO. Słoik 2 franki we Francji w Paryżu w aptece p. MOULIN, 30, ulica Louis-le-Grand. We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wewiorskiego; — w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

KAZIMIERZ LEWICKI
GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
porcelany, szkła i towarów mieszanych
we Lwowie, ul. Trybunalska 1. 6.
Założony w roku 1845.

KIELISZKI do WINA szampańskiego
płaskie czarki ze szkła gładkiego rznętego lub grawirowanego,
wysokie (flety) gładkie rznęte.
SZKLANECZKI do szampa (modne)
gładkie i deseniowane.

OLIWA DOMASZYN

w różnych gatunkach do każdego użytku poleca

JÓZEF HANKE WE LWOWIE,

Rynek 1. 38 we własnym domu. Skład farb i handel materiałów pod „Czarnym psem“.

5626

Jan Ihnatowicz

poleca

wyśmienite Mydła do mycia
twarzy, rąk i kąpieli,
wyszczególnione 6 medalami zasług
i dwoma dyplomami uznania.

Złr. ct.

- Mydło do golenia brody najprzedniejsze — 25
- Mydło migdałowe, . 10 ct., 20 i — 25
- Mydło kokosowe, białe do rąk 10 ct i — 20
- Mydło palmowe, żółte 6, 12, 18 ct. i — 24
- Mydło grysikowe, wysmienite do twa-
rzy i rąk — 40
- Mydło żółtkowe, wydelikaca, wygła-
dza i znakomicie oczyszcza skórę . — 30
- Mydło ziołowe, otrzymujące się przez
zgęszczenie soku roślin aromatyczno-
żywnych, znakomicie wpływa na
skórę, usuwa liszaje i wszelkie wy-
pryski skórne — 25
- Mydło piżmowe, posiada bardzo przy-
jemny piżmowy zapach — 50
- Mydło pączulowe, przyjemnej wosi — 30
- Mydło różane, najprzedniejsze 40 ct. i — 80
- Mydło z igieł sosnowych, przyjem-
ne w użyciu, skutecznie ochrania skórę
od liszajów i wyrzutów — 30
- Mydło balsamiczne, oczyszcza skórę,
nadaje białość, delikatność i zapobiega
pękaniu i łuszczeniu się naskórka — 30
- Mydło fioletowe, przyjemnej woni — 35
- Mydło kosmetyczne, usuwa piegę, o-
palenia słoneczne, twarzy przywraca
świeżość i białość . — 60
- Mydło higieniczne, odznacza się o-
lejowatością, nadzwyczaj delikatne i
specjalnie zastosowane do twarzy — 50
- Mydło ryżowe, używa się do wydeli-
kacji i wybielenia skóry na twa-
rzy — 60
- Mydło glicerynowe, białe, łatwo pie-
niące wybornie oczyszcza skórę i chro-
ni od przysuszenia się . — 30
- Mydło glicerynowe przezroczyste, za-
wiera 35% czystej gliceryny, znako-
micie wpływa na naskórek 20. ct. i — 25
- Mydło glicerynowe płynne, oczyszcza
skórę od przysuszenia, liszajów, trądzików,
fiaszka — 40
- Mydło piaskowe, do mycia rąk — 25
- Mydło pumeksove, do mycia kąpieli
ryżów i mianietów gutaperchowych — 10
- Mydło tymolowe znakomicie o-
czyści skórę od wszelkich wyrzutów — 50
- Mydło karbolowe, bardzo korzystnie
myje ręce, twarz, a nawet całe ciało
w czasie epidemii, celem ochronienia
od zakażenia się — 20
- Mydło siarkowe, z wielkim powo-
dzeniem używa się do zniszczenia pry-
szczy i wszelkiego rodzaju wyrzutów
na skórze — 25
- Mydło benzeosowe, bardzo korzystnie
wpływa na skórę wybiela i wydelikaca — 25
- Mydło kamforowe, usmierza swędze-
nie i pieczenie skóry, usuwa wyrzuty
i czerwonosć z twarzy i rąk — 25
- Mydło miodowe, do wydelikatnienia
rąk, kawałek — 10
- Mydło mieszczańskie, znakomite — 10
- Mydło smołowe, zawiera 40% czystej
smoły (dzieci) usuwa przysusze, lisza-
je, wszelkie wysypki skórne, poenie
nóg i łupież na głowie — 30
- Mydło smołowe glicerynowe, mięk-
czy i oczyszcza skórę od liszajów tra-
dzików, i t. p., kawałek — 30

(6999 12-7)

DESINFEKTOR

Faszeckie zawierające mieszaninę, z której po odfekaniu wywiązuje się gaz silnie odraża-
jący i niszczący zarodki chorób zakaźnych, osobliwie takich, które się dostają przez organa
oddechowe do ustroju ludzkiego.

Jest to więc środek profilaktyczny zapobiegający zakażeniu się **dyfterya,**
szkarlatyną, ospą, tyfusem i t. p. przez pojedyncze częste wydychanie, czyli
wdychanie przez usta i nos powyż wymienionego gazu, osobliwie dla dzieci do lat 14-15;
chroni także przed **katarzem**, a przy nabytym już katarze znaczne ulgi przynosi
i przebieg skraca.

Środek ten całkiem nieszkodliwy i nader tani znajduje się na składzie

w Aptece pod gwiazdą

PIOTRA MIKOLASCHA

we Lwowie

i we wszystkich znaczniejszych aptekach Państwa Austriackiego, **cena 30 centów,**
dwie flaszeckie (mniej się nie wysyła) z opakowaniem **75 centów w. a.**

Tamże **Ocet do desinfekcji** powietrza w pomieszkaniu i **Olejki lotne**
w różnych gatunkach sosen do nadania atmosferze zapachu lasu szpilko-
wego, korzystnie i łagodząco na płaca działającego, także pojedyncze przy-
rządy do rozpylania tych olejków. 7734

Handel win i Restauracya Ludwika Städtmüllera

przeniesione zostały w dniu 4. grudnia 1886
do własnej kamienicy ul. Krakowska, 9.

8711 5-10

w której również urządzono
Pokoje meblowane z całym komfortem.

Barchany kolorowe

w najnowszych wzorach, poleca MAGAZYN

F. Knauera i Syna

pod Złotym Lwem we Lwowie

Na żądanie próbki odwrotną pocztą franco.
8322 2-4

Ziarnka Kefiru

prawdziwego Chulamskiego,
jako podstawa do wyrabiania
napoju pod nazwą **Kefir**,
nader odżywiającego i dają-
cego się przez ustrój ludzki
łatwo asymilować, sprowadz
i sprzedaje wraz z dukład-
nym przepisem użycia.

Apteka pod gwiazdą
Piotra Mikolascha

we Lwowie. 8329

Cena pudełka 1 złr. w. a.

W chorobach sekretorycznych choja-
pici, również w niedokrewności, białaczce, w o-
gólnym nadmiarze lub braku regularności w ogóle
w słabościach płciowych u pań i panów udziela za-
ręczając absolutnie tajemnicę skutecznej rady i pew-
nej pomocy lekarskiej, od kilkunastu lat ordynujący

**Specjalista w chorobach tajemnych
i płciowych** 8112 41-0

przy ulicy Krakowskiej 1. 15 I piętro we Lwowie,
przyjmuje tylko od 12 do 1 w południe a od 1/2
do 1/2 7 wieczorem. Na listowne zgłoszenia pod adre-
sem: M. Bielak ul. Wałowa we Lwowie, odpowiada
odwrotną pocztą i wysła lekarską

PASY

skórzane do maszyn,
Pasy gumowe do maszyn,
Lniane napuszczane pasy do maszyn,
Gurty konopne do maszyn,
Węże gumowe z zakładkami konopnymi i bez
Węże do sikawek,
Węże konopne,
Sikawki ogrodowe Hydronettes,
Wiaderka do ognia.

DALEJ:

Płaszcz gumowy dla pań i panów,
Poduszki gumowe do nadmuchania,
i wszelkie inne artykuły gumowe jak również
korki do butelek, korkociągi, maszynki do kor-
kowania, kapsle do butelek, lak do lakowania
butelek, maszynki do mycia flaszek, pipy do
beczek, książki gumowe do ściągania i różne inne
artykuły piwniczne.

poleca

5270

Józef Hanke

skład farb i handel materiałów pod
„Czarnym psem“

we Lwowie, rynek 1. 38 we własnym domu
L. Telefon 178.

Galicyjską niezapalną naftę z rafinerii
księżnej Lubomirskiej z Schodnicy

poleca

Karol Klimowicz

Jeden litr salonowej Nr. 0 po . . . 22 ct.
„ białej Nr. 1 po . . . 20 „
„ żółtej Nr. 2 . . . 18 „
w sklepach: plac Bernardyński Nr. 11 ulica Halicka Nr. 46.
Zamówienia na 10-litrowe blaszanki przy-
jmuje podpisany w swych sklepach, jakoteż w handlach
PP. Królikowskiego, Ważnego, Soleckiego, Miecz-
kowskiego i Towarzystwa spożywczego. 8610 5-6

Zaproszenie.

Walne nadzwyczajne zgromadzenie członków
Towarzystwa kredytowego w Olesku, stow.
zarejestr. z nieograniczoną poręką, odbędzie
się dnia 30 grudnia 1886, o godzinie 7mej
po południu w lokalach Towarzystwa
kredytowego, na które wszystkich członków
zaprasza się.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Wybór członków Dyr-keyi.
2. Wybór członków Rady zawiadowczej.
3. Zmiana §§ 4, 11, 13, 14, 16, 17,
18, 23, 24, 25, 26, 35 43 jakoteż § 48 lit.
a Nro 1.

Oraz zawiadamia się członków w mowie
będącego Towarzystwa, iż gdy ogólne zgro-
madzenie, odbyte na dniu 11 grudnia 1886,
(ogłoszone w gazecie lwowskiej Nr 270)
z powodu braku dostatecznej ilości członków
w myśl § 46 statutu potrzebnych, bez skutku
pozostało, przeto zwołuje Dyrekcya rzecz-
nego Towarzystwa, drugorazowe nadzw-
yczajne zgromadzenie, które bez względu na
ileś obecnych członków odbędzie się.

Ch. Gelbtuch. A. Harmelin. A. Knoll.
kasyer. kontrolor. sekretarz.
9045

Dr. Józef Wiczowski

b. asystent Uniw. Jagiell. ordynuje od 3-5 po po-
łudniu ul. Skarbowska 1. 4. II. piętro, 2 schody
(naprzeciw teatru). 4708

Handel

PŁÓCIEN I BIELIZNY

JANA RIEDLA

we Lwowie,

poleca najtaniej własnego wyrobu

Koszule salonowe

po złr. 1-20, 2, 2-25, 2-50 i 3.
Koszule z jednym guzikiem w przodzie złr. 2-50.
Koszule nocne po złr. 1-75, 2, ozdabiane na wzór
ukraińskich złr. 2-40, 2-60.

KALESONY

po złr. 1-10, 1-30, 1-65, 1-80 i 2-10.
Kołnierze tuzin po złr. 2-40 i 2-80.
Mankiety tuzin po złr. 4 i 4-80.
Chustki płócienne tuzin po złr. 2-40.

KRAWATY

Chustki na szyję (Cache-nez).

Prawdziwe saskie

skarpetki, pończochy, dla pań, panów i dzieci.
Oryginalne prof. dr. Jägera wyroby
po cenach fabrycznych z najsłabszej
szewskiej wełny, zalecane dla osób węższego zdrowia
łatwo się przebiegających.

Koszule
Kaftaniki
Kalesony i majtki
Skarpetki i pończochy
Ogrzewacze na żołądek
Kamasze
Staniki włóczkowe do noszenia po sukni
z rękawami i bez.

dla pań,
mężczyzn
i dzieci

Na żądanie szczegółowe cenniki.

8636 1-8